

Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας

Υποστηρίζοντας την οικογένεια

11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2006

Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Published by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Salt Lake City, Utah

© 2006 by Intellectual Reserve, Inc.
Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα
Printed in Germany

Έγκριση αγγλικού κειμένου: 8/04
Έγκριση μετάφρασης: 8/04

Περιεχόμενα

Ο γάμος είναι πολύ σημαντικός για το αιώνιο σχέδιό Του	2
<i>Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ</i>	
Μια επίσημη υποχρέωση να αγαπάμε και να φροντίζουμε ο ένας τον άλλο . . .	8
<i>Πρεσβύτερος Τομ Πέρι</i>	
Οι γονείς έχουν ένα ιερό καθήκον	13
<i>Μπόου Πάρκιν</i>	
Επουράνια σπιτικά, παντοτινές οικογένειες	18
<i>Πρόεδρος Τόμας Μόνσον</i>	
«Η οικογένεια: Μια επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο».	24

Ο γάμος είναι πολύ σημαντικός για το αιώνιο σχέδιό Του

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΜΠΕΝΤΝΑΡ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Το ιδανικό του γάμου από άποψη διδαχής

Η Πρώτη Προεδρία μας έχει συμβουλευσει με έμφαση να αφιερώσουμε τις καλύτερες προσπάθειές μας για την ενδυνάμωση του γάμου και του σπιτικού. Ποτέ περισσότερο δε χρειαζόταν ο κόσμος από όσο σήμερα μια οδηγία σαν κι αυτή, καθώς η ιερότητα του γάμου βάλλεται και η σπουδαιότητα του σπιτικού υποβιβάζεται.

Μολονότι η Εκκλησία και τα προγράμματά της υποστηρίζουν το γάμο και την οικογένεια και γενικά το

κατορθώνουν με επιτυχία, θα πρέπει πάντοτε να θυμόμαστε αυτή τη βασική αλήθεια: κανένα άλλο μέσο ή οργάνωση δεν μπορεί να πάρει τη θέση του σπιτικού ή να επιτελέσει τις βασικές του λειτουργίες¹. Συνεπώς, σήμερα θα σας μιλήσω καταρχάς ως άνδρες και γυναίκες, ως σύζυγος και ως μητέρες και πατέρες – και δευτερευόντως ως ηγέτες ιεροσύνης και βοηθητικών οργανώσεων στην Εκκλησία. Μου έχει ανατεθεί να συζητήσω τον σημαντικό ρόλο του παντοτινού γάμου στο σχέδιο ευδαιμονίας του Επουράνιου Πατέρα μας.

Θα επικεντρωθούμε στο ιδανικό του γάμου από άποψη διδαχής. Ελπίδα μου είναι πως μια επανεξέταση των αιώνιων δυνατοτήτων μας και μια υπενθύμιση σχετικά με το ποιοι είμαστε και γιατί είμαστε εδώ στη θνητότητα θα δώσει καθοδήγηση, παρηγοριά και υποστηρικτική ελπίδα για όλους μας, άσχετα με την κατάσταση μας σε ό,τι αφορά το γάμο ή τις παρούσες προσωπικές συνθήκες μας. Η διαφορά ανάμεσα στο ιδανικό του γάμου από άποψη διδαχής και την πραγματικότητα της καθημερινής ζωής μπορεί κατά καιρούς να δείχνει αρκετά μεγάλη, όμως σταδιακά γίνεστε και πράττετε πολύ καλύτερα από όσο πιθανόν νομίζετε.

Σας προσκαλώ να έχετε κατά νου τις παρακάτω ερωτήσεις, καθώς συζητάμε τις αρχές που σχετίζονται με τον παντοτινό γάμο.

Ερώτηση 1: Προσπαθώ στη ζωή μου, να γίνω καλύτερος/η σύζυγος ή προετοιμάζομαι να γίνω σύζυγος, κατανοώντας και εφαρμόζοντας αυτές τις βασικές αρχές;

Ερώτηση 2: Ως ηγέτης ιεροσύνης ή βοηθητικής οργάνωσης, βοηθώ εκείνους που υπηρετώ να κατανοήσουν και να εφαρμόσουν αυτές τις βασικές αρχές και να ενδυναμώσουν έτσι το γάμο και το σπιτικό;

Καθώς συλλογιζόμαστε με προσευχή τις ερωτήσεις αυτές και συλλογιζόμαστε τις σχέσεις του γάμου μας και τις ευθύνες μας στην Εκκλησία, δίνω μαρτυρία ότι το Πνεύμα του Κυρίου θα φωτίσει το νου μας και θα μας διδάξει όσα χρειάζεται να κάνουμε και να βελτιωθούμε (βλέπε κατά Ιωάννην 14:26).

Γιατί είναι πολύ σημαντικός ο γάμος

Στο «Η οικογένεια: Μια επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», η Πρώτη Προεδρία και το Συμβούλιο των Δώδεκα Αποστόλων διακηρύσσουν «ότι ο γάμος μεταξύ του άνδρα και της γυναίκας έχει οριστεί από το Θεό προς τους ανθρώπους και ότι η οικογένεια αποτελεί στοιχείο υψίστης σπουδαιότητας στο σχέδιο του Δημιουργού για τον αιώνιο προορισμό των παιδιών Του»². Αυτή η πρόταση-κλειδί της διακήρυξης μάς διδάσκει πολλά για τη σπουδαιότητα σε ό,τι αφορά τη διδαχή για το γάμο και τονίζει την πρωταρχική σπουδαιότητα του γάμου και της οικογένειας στο σχέδιο του Πατέρα. Ο ενάρετος γάμος είναι μια εντολή και ένα βασικό βήμα στη διαδικασία της δημιουργίας μιας

στοργικής οικογενειακής σχέσης, η οποία μπορεί να συνεχιστεί και μετά θάνατο.

Δύο συγκλονιστικοί λόγοι διδασχίας μας βοηθούν να καταλάβουμε γιατί ο παντοτινός γάμος είναι πολύ σημαντικός στο σχέδιο του Πατέρα.

Λόγος 1: *Η φύση του άρρενος και του θήλεος πνεύματος συμπληρώνουν και τελειοποιούν το ένα το άλλο και για το λόγο αυτό, άνδρες και γυναίκες προορίζεται να προοδεύουν μαζί προς την υπερύψωση.*

Η αιώνια φύση και σπουδαιότητα του γάμου μπορεί να κατανοηθεί πλήρως μόνο μέσα στο κυρίαρχο γενικό πλαίσιο του σχεδίου του Πατέρα για τα παιδιά Του. «Όλες οι ανθρώπινες υπάρξεις —άνδρες και γυναίκες— έχουν δημιουργηθεί κατ' εικόνα του Θεού. Ο κάθε άνθρωπος είναι ένας αγαπημένος γιος-πνεύμα ή κόρη-

πνεύμα ουράνιων γονέων και διαθέτει μια θεϊκή φύση και ένα θεϊκό προορισμό»³. Το μεγάλο σχέδιο ευδαιμονίας δίνει τη δυνατότητα στους γιους-πνεύματα και τις κόρες-πνεύματα του Επουράνιου Πατέρα να αποκτήσουν ένα φυσικό σώμα, να έχουν γήινες εμπειρίες και να προαχθούν προς την τελείωση.

«Το φύλο είναι ένα σπουδαιότατο χαρακτηριστικό της προγίνης, γήινης και αιώνιας ταυτότητας και σκοπού»⁴ και σε μεγάλο ποσοστό προσδιορίζει ποιο είμαστε, γιατί είμαστε εδώ στη γη και τι θα πρέπει να κάνουμε και να γίνουμε. Για θεϊκούς σκοπούς, τα άρρενα και θήλεα πνεύματα είναι

διαφορετικά, χαρακτηριστικά και συμπληρώνουν το ένα το άλλο.

Όταν δημιουργήθηκε η γη, ο Αδάμ τοποθετήθηκε στον Κήπο της Εδέμ. Ωστόσο, πράγμα σημαντικό, ο Θεός είπε ότι «δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος» (Γένεση 2:18, Μωυσή 3:18) και η Εύα έγινε η σύντροφος και η κατάλληλη βοηθός του Αδάμ. Ο μοναδικός συνδυασμός πνευματικών, φυσικών, νοητικών και συναισθηματικών ικανοτήτων, τόσο των αρρένων, όσο και των θηλέων, είναι αναγκαίος για την ολοκλήρωση του σχεδίου της ευδαιμονίας. Μόνοι, ούτε ο άνδρας ούτε η γυναίκα θα μπορούσαν να εκπληρώσουν τους σκοπούς της δημιουργίας του/της.

Βάσει θεϊκού σχεδίου, άνδρες και γυναίκες προορίζονται για να προοδεύουν μαζί προς την τελειοποίηση

και μια πληρότητα δόξας. Εξαιτίας των ξεχωριστών στοιχείων του χαρακτήρα και των ικανοτήτων τους, άρρενα και θήλεα προσφέρουν το καθένα στη σχέση του γάμου μοναδικές προοπτικές και εμπειρίες. Ο άνδρας και η γυναίκα, συνεισφέρουν διαφορετικά, ωστόσο εξίσου, στο ενιαίο και την ενότητα, κάτι που δεν μπορεί να επιτευχθεί με κανέναν άλλον τρόπο. Ο άνδρας συμπληρώνει και τελειοποιεί τη γυναίκα και η γυναίκα συμπληρώνει και τελειοποιεί τον άνδρα, καθώς μαθαίνουν από κοινού και αμοιβαία ενδυναμώνουν και ευλογούν ο ένας τον άλλο. « Όμως, ούτε ο άνδρας υπάρχει χωρίς τη γυναίκα ούτε η γυναίκα χωρίς τον άνδρα, εν Κυρίω» (Προς Κορινθίους Α΄ 11:11. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Λόγος 2: *Βάσει θείκου σχεδίου, τόσο ο άνδρας όσο και η γυναίκα χρειάζονται για να φέρουν παιδιά στη θνητότητα και να δημιουργήσουν τον καλύτερο χώρο για την ανατροφή και το μέγιστο των παιδιών.*

Η εντολή που δόθηκε την αρχαία εποχή στον Αδάμ και την Εύα να πολλαπλασιασθούν και να κατακυριεύσουν τη γη ισχύει και στο παρόν. «Ο Θεός έχει δώσει εντολή να χρησιμοποιούνται οι ιερές δυνάμεις της τεκνοποιίας μόνο μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας, που έχουν τελέσει νόμιμο γάμο ως σύζυγοι... Τα μέσα δια των οποίων δημιουργείται η θνητή ζωή έχουν θεϊκή προέλευση»⁵. Έτσι, ο γάμος ανάμεσα σε έναν άνδρα και μία γυναίκα είναι ο εξουσιοδοτημένος διάλογος μέσω του οποίου τα προθητικά πνεύματα εισέρχονται στη θνητότητα. Η απόλυτη σεξουαλική αποχή πριν από το γάμο και η ολοκληρωτική πίστη μέσα στο γάμο προστατεύουν την ιερότητα αυτού του άγιου διαύλου.

Ένα σπιτικό με στοργικούς και πιστούς συζύγους είναι ο υπέρτατος χώρος όπου μπορούν να ανατραφούν τα

παιδιά με αγάπη και χρηστότητα και όπου μπορούν να καλυφθούν οι πνευματικές και φυσικές ανάγκες των παιδιών. Όπως ακριβώς τα μοναδικά χαρακτηριστικά τόσο των αρρένων, όσο και των θηλέων συμβάλλουν στην ολοκλήρωση της σχέσης του γάμου, έτσι αυτά τα ίδια χαρακτηριστικά είναι ζωτικής σπουδαιότητας για την ανατροφή, γαλούχηση και διδασκαλία των

Ο Πρεσβύτερος Πάρλυ Πρατ εξέφρασε τις ευλογίες που έρχονται καθώς μαθαίνουμε, κατανοούμε και προσπαθούμε να εφαρμόσουμε το ιδανικό του γάμου ως προς τη διδασχή.

παιδιών. «Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να γεννηθούν από γονείς οι οποίοι έχουν παντρευτεί και να ανατραφούν από έναν πατέρα και μια μητέρα που τιμούν το γαμήλιο όρκο τους εν πλήρει πίστη»⁶.

Κατευθυντήριες αρχές

Οι δύο λόγοι διδασχής τους οποίους επανεξετάσαμε, σχετικά με τη σπουδαιότητα του παντοτινού γάμου στο σχέδιο ευδαιμονίας του Πατέρα, υποδηλώνουν κατευθυντήριες αρχές για εκείνους που ετοιμάζονται να παντρευτούν, για εκείνους που είναι παντρεμένοι και για την υπηρετήσή μας στην Εκκλησία.

Αρχή 1: *Η σπουδαιότητα του παντοτινού γάμου μπορεί να κατανοηθεί πλήρως μόνο μέσα στο γενικό πλαίσιο του σχεδίου ευδαιμονίας του Πατέρα.*

Συχνά μιλάμε για το γάμο και τον τονίζουμε ως μία θεμελιώδη μονάδα της κοινωνίας, ως το θεμέλιο ενός ισχυρού έθνους και ως ένα ζωτικής σημασίας από κοινωνιολογική και πολιτιστική άποψη θεσμό. Όμως το αποκατεστημένο ευαγγέλιο μας βοηθά να κατανοήσουμε ότι είναι πολλά περισσότερα!

Μήπως μιλάμε για γάμο χωρίς να έχουμε διδάξει επαρκώς τη σπουδαιότητα του γάμου στο σχέδιο του Πατέρα; Όταν δίνουμε έμφαση στο γάμο χωρίς να τον συνδέουμε με την απλή και θεμελιώδη διδασχή του σχεδίου ευδαιμονίας, δεν μπορεί να υπάρξει αρκετή καθοδήγηση, προστασία ή ελπίδα σε έναν κόσμο ο οποίος χαρακτηρίζεται όλο και περισσότερο από σύγχυση και ανομία. Θα ήταν καλό να θυμόμαστε όλοι τη διδασκαλία του Άλμα — ότι «ο Θεός έδωσε στα τέκνα των ανθρώπων εντολές αφού τους έκανε γνωστό το σχέδιο λύτρωσης» (Άλμα 12:32. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ο Πρεσβύτερος Πάρλυ Πρατ εξέφρασε όμορφα τις ευλογίες που έρχονται σε μας καθώς μαθαίνουμε, κατανοούμε και προσπαθούμε να εφαρμόσουμε στη ζωή μας το ιδανικό της διδασχής σχετικά με το γάμο.

«Ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν εκείνος ο οποίος με δίδαξε πώς να εκτιμώ τις στοργικές σχέσεις του πατέρα και της μητέρας, των συζύγων, του αδελφού και της αδελφής, του γιου και της κόρης.

»Από εκείνον ήταν που έμαθα ότι η αγαπημένη σύζυγός μου θα μπορούσε να συνδεθεί σε μένα για τον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα. Πως τα αγνά συναισθήματα και η στοργή, τα οποία συνέδεσαν με αγάπη τον έναν στον άλλο, προήλθαν

από την πηγή της ουράνιας παντοτινής αγάπης...

»Είχα αγαπήσει ξανά, όμως δεν ήξερα το γιατί. Όμως τώρα αγαπούσα—με μια αγνότητα— μια ένταση ενός εξυψωμένου, υπερυψωμένου συναισθήματος το οποίο θα ανύψωνε την ψυχή μου από τα πρόσκαιρα πράγματα αυτού του θνητού κόσμου και θα τη διεύρυνε σαν τον ωκεανό... Με δύο λόγια, τώρα μπορούσα να αγαπώ με το πνεύμα αλλά και με την κατανόηση επίσης.

»Ωστόσο, εκείνη την εποχή, ο πολυαγαπημένος αδελφός μου, Τζόζεφ Σμιθ, είχε... απλώς ανασηκώσει μια γωνιά του πέπλου και με είχε αφήσει να ρίξω μόνο μια ματιά στην αιωνιότητα»⁷.

Ως άνδρες και γυναίκες, ως σύζυγοι και ως ηγέτες της Εκκλησίας, μπορούμε να δούμε ότι η σπουδαιότητα του παντοτινού γάμου μπορεί να κατανοηθεί μόνο μέσα στο γενικό πλαίσιο του σχεδίου ευδαιμονίας του Πατέρα; Η διδασχία του σχεδίου οδηγεί άνδρες και γυναίκες να ελπίζουν και να προετοιμάζονται για τον παντοτινό γάμο και αυτό νικά τους φόβους, υπερνικά

τις αβεβαιότητες που μπορεί να κάνουν κάποια άτομα να καθυστερούν ή να αποφεύγουν το γάμο. Μια σωστή κατανόηση του σχεδίου ενδυναμώνει, επίσης, την αποφασιστικότητά μας να τιμούμε ακλόνητοι τη διαθήκη του παντοτινού γάμου. Τα όσα μαθαίνουμε ως άτομα, η διδασκαλία μας και η μαρτυρία μας τόσο στο σπίτι, όσο και στην Εκκλησία, θα μεγαλυνθούν καθώς συλλογιζόμαστε και κατανοούμε πληρέστερα αυτήν την αλήθεια.

Αρχή 2: *Ο Σατανάς επιθυμεί όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες να είναι δυστυχισμένοι όπως εκείνος.*

Ο Εωσφόρος επιτίθεται ασταμάτητα και διαστρεβλώνει τις διδασχές που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία για εμάς ως άτομα, για τις οικογένειές μας και για τον κόσμο. Πού επικεντρώνει ο ενάντιος τις πιο άμεσες και διαβολικές επιθέσεις του; Ο Σατανάς εργάζεται ακατάπαυστα για να επιφέρει σύγχυση σε ό,τι αφορά την κατανόηση για το φύλο, για να προωθήσει την πρόωρη και μη ενάρετη χρήση της δύναμης δημιουργίας και να εμποδίσει τον ενάρετο γάμο, ακριβώς διότι ο γάμος έχει οριστεί από

το Θεό και η οικογένεια αποτελεί στοιχείο ύψιστης σπουδαιότητας στο σχέδιο ευδαιμονίας. Οι επιθέσεις του ενάντιου στον παντοτινό γάμο θα εξακολουθήσουν να εντείνονται, να γίνονται συχνότερες και πιο περίπλοκες.

Επειδή σήμερα είμαστε εμπλεγμένοι σε έναν πόλεμο για την ευημερία του γάμου και του σπιτικού, στην τελευταία ανάγνωσή μου του Βιβλίου του Μόρμον έδωσα ιδιαίτερη προσοχή στους τρόπους με τους οποίους προετοιμάστηκαν οι Νεφίτες για τις μάχες τους ενάντια στους Λαμανίτες. Παρατήρησα ότι ο λαός του Νεφί «είχαν υπόψη τους τις διαθέσεις του εχθρού τους και για το λόγο αυτό προετοιμάστηκαν για να τους αντιμετωπίσουν» (Αλμα 2:12. Η πλάγια γραφή προστέθηκε). Καθώς διάβαζα και μελετούσα, έμαθα ότι το να κατανοήσουμε τις διαθέσεις ενός εχθρού είναι το κλειδί για την αποτελεσματική προετοιμασία. Κατά τον ίδιο τρόπο θα πρέπει κι εμείς να συλλογιστούμε τις διαθέσεις του εχθρού μας σε αυτό τον πόλεμο των τελευταίων ημερών.

Το σχέδιο του Πατέρα έχει δημιουργηθεί για να προσφέρει καθοδήγηση στα παιδιά Του, να τα βοηθά να γίνουν ευτυχισμένα και να τα φέρει με ασφάλεια πίσω σε Εκείνον. Οι επιθέσεις του Εωσφόρου στο σχέδιο στοχεύουν να προξενήσουν σύγχυση και δυστυχία στους γιους και στις κόρες του Θεού και να σταματήσουν την αιώνια πρόδοό τους. Ο κυρίαρχος σκοπός του πατέρα των ψεμάτων είναι να γίνουμε όλοι «δυστυχισμένοι όπως εκείνος» (Νεφί Β΄ 2:27) και εργάζεται για να διαστρεβλώσει τα στοιχεία του σχεδίου του Πατέρα που μισεί περισσότερο. Ο Σατανάς δεν έχει σώμα, δεν μπορεί να παντρευτεί και δε θα έχει μια οικογένεια. Και προσπαθεί επίμονα να συγχύσει τους ουράνια ορισμένους σκοπούς του φύλου, του γάμου

και της οικογένειας. Σε ολόκληρο τον κόσμο βλέπουμε να αυξάνουν οι αποδείξεις της αποτελεσματικότητας των προσπαθειών του Σατανά.

Πρόσφατα, ο διάβολος αποπειράθηκε να συνδυάσει και να επικυρώσει νόμιμα τη σύγχυση σχετικά με το φύλο και το γάμο. Καθώς κοιτάζουμε πέρα από τη θνητότητα και προς την αιωνιότητα, είναι εύκολο να διακρίνουμε ότι οι κίβδηλες εναλλακτικές λύσεις που υπερασπίζεται ο ενάντιος δεν μπορούν ποτέ να οδηγήσουν στην πληρότητα η οποία γίνεται δυνατή μέσω της επισφράγισης μαζί ενός άνδρα και μιας γυναίκας, για την ευτυχία του ενάρετου γάμου, για τη χαρά της δημιουργίας απογόνων ή για την ευλογία της αιώνιας προόδου.

Από τα όσα γνωρίζουμε για τις προθέσεις του εχθρού μας, ο καθένας από μας θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα σε επαγρύπνηση στην επιζήτηση προσωπικής έμπνευσης ως προς το πώς μπορούμε να προστατεύσουμε και να διασφαλίσουμε το γάμο μας – και ως προς το πώς μπορούμε να μάθουμε και να διδάξουμε σωστές αρχές στο σπιτικό και στις αναθέσεις μας της Εκκλησίας για την αιώνια σπουδαιότητα του φύλου και του ρόλου του γάμου στο σχέδιο του Πατέρα.

Αρχή 3: *Οι υπέρτατες ευλογίες της αγάπης και της ευτυχίας αποκτώνται μέσω της σχέσης του παντοπινού γάμου στη διαθήκη.*

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι το σημείο εστίασης σε μια σχέση γάμου στη διαθήκη. Παρακαλώ να προσέξετε πώς ο Σωτήρας τοποθετείται στο υψηλότερο σημείο αυτού του τριγώνου, με μία γυναίκα στη βάση της μιας γωνίας και έναν άνδρα στη βάση της άλλης γωνίας. Σκεφθείτε τώρα τι συμβαίνει στη σχέση ανάμεσα στον άνδρα και τη γυναίκα καθώς ατομικά και ακλόνητα «έρχονται προς τον Χριστό» και προ-

σπαθούν να «τελειοποιηθούν προς Αυτόν» (Μορόνι 10:32). Χάριν και μέσω του Λυτρωτή, ο άνδρας και η γυναίκα έρχονται κοντύτερα.

Ως σύζυγοι, έλκονται προς τον Κύριο (βλέπε Νεφί Γ΄ 27:14) καθώς μαθαίνουν να υπηρετούν και να αγαπούν ο ένας τον άλλο, καθώς μοιράζονται εμπειρίες της ζωής και αυξάνονται πνευματικά μαζί και γίνονται ένα και καθώς ευλογούνται μέσω της ένωσης της ξεχωριστής φύσης του ενός και του άλλου, αρχίζουν να καταλαβαίνουν την εκπλήρωση την οποία επιθυμεί ο Επουράνιος Πατέρας μας

Οι σύζυγοι έρχονται πιο κοντά ο ένας στον άλλο, καθώς ο καθένας ατομικά και σταθερά έρχονται προς τον Χριστό.

για τα παιδιά Του. Η υπέρτατη ευτυχία η οποία είναι αυτός καθαυτός ο στόχος του σχεδίου του Πατέρα, λαμβάνεται μέσω της πραγματοποίησης και της τήρησης με τιμή των αιώνιων διαθηκών του γάμου.

Ως άνδρες και γυναίκες, ως σύζυγοι και ως ηγέτες της Εκκλησίας, μία από τις σημαντικότερες ευθύνες μας είναι να βοηθάμε τους νέους άνδρες και τις νέες γυναίκες να μαθαίνουν και να προετοιμάζονται για τον ενάρετο γάμο μέσω του προσωπικού παραδείγματός μας. Καθώς οι νέες γυναίκες και οι νέοι άνδρες τηρούν το να είναι άξιοι, την αφοσίωση, τη θυσία και καθώς τιμούν τις διαθήκες στο γάμο τους, τότε οι νέοι αυτοί θα επιζητήσουν να μιμηθούν

τις ίδιες αρχές στις σχέσεις τους κατά το φλερτ και στο γάμο. Καθώς οι νέοι θα παρατηρούν ότι έχουμε κάνει πρώτη προτεραιότητά μας την άνεση και ηρεμία του αιώνιου συντρόφου μας, θα γίνουν λιγότερο εγωκεντρικοί και περισσότερο ικανοί να δίνουν, να υπηρετούν και να δημιουργήσουν μια ίση και διαρκή σχέση. Καθώς οι νέες γυναίκες και οι νέοι άνδρες αντιλαμβάνονται ότι υπάρχει αμοιβαίος σεβασμός, τρυφερότητα, εμπιστοσύνη ανάμεσα στους συζύγους, θα προσπαθήσουν να καλλιεργήσουν τα ίδια χαρακτηριστικά στη ζωή τους. Τα παιδιά μας και οι νέοι της Εκκλησίας θα μάθουν τα περισσότερα βλέποντας τι κάνουμε και τι είμαστε – έστω και αν θυμούνται σχετικά λίγα από αυτά που λέμε.

Δυστυχώς, πολλά νέα μέλη της Εκκλησίας σήμερα φοβούνται και αποτυγχάνουν στην πρόδό τους προς τον παντοπινό γάμο, επειδή έχουν δει τόσα πολλά διαζύγια στον κόσμο και πολλές διαλυμένες διαθήκες στο σπιτικό τους και στην Εκκλησία.

Ο παντοπινός γάμος δεν είναι απλώς ένα πρόσκαιρο νομικό συμβόλαιο το οποίο μπορεί να τερματιστεί οποτεδήποτε και για οποιοδήποτε λόγο. Αντίθετα, είναι μια ιερή διαθήκη με το Θεό, η οποία μπορεί να είναι δεσμευτική για τον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα. Η πίστη και η αφοσίωση στο γάμο δε θα πρέπει να είναι απλώς ελκυστικά λόγια που λέγονται στα κηρύγματα. Αντίθετα, θα πρέπει να είναι αρχές εμφανείς στις σχέσεις μας του γάμου στη διαθήκη.

Καθώς συλλογιζόμαστε τη σπουδαιότητα του προσωπικού παραδείγματός μας, διακρίνουμε, εσείς κι εγώ, τομείς στους οποίους θα πρέπει να βελτιωθούμε; Εμπνέει το Άγιο Πνεύμα το νου και μαλακώνει την καρδιά μας – και μας ενθαρρύνει να πράξουμε και να γίνουμε καλύτεροι; Ως ηγέτες ιερο-

σύνης και βοηθητικών οργανώσεων, επικεντρώνουμε τις προσπάθειές μας στην ενδυνάμωση του γάμου και του σπιτικού;

Οι σύζυγοι χρειάζονται χρόνο μαζί για να ενδυναμωθούν οι ίδιοι και να ενδυναμώσουν το σπιτικό τους απέναντι στις επιθέσεις του ενάντιου. Καθώς μοχθούμε για να μεγαλύνουμε τις κλήσεις μας στην Εκκλησία, μήπως άθελά μας εμποδίζουμε συζύγους, μητέρες και πατέρες στην εκπλήρωση των ιερών ευθυνών τους στο σπιτικό; Για παράδειγμα, μήπως κάποιες φορές σχεδιάζουμε όχι αναγκαίες συγκεντρώσεις και δραστηριότητες, με τρόπο ο οποίος παρεμβάλλεται στη βασική σχέση ανάμεσα στους συζύγους – και στις σχέσεις τους με τα παιδιά;

Καθώς συλλογιζόμαστε ειλικρινά τα ερωτήματα αυτά, είμαι πεπεισμένος ότι το Πνεύμα ακόμα και τώρα βοηθά και θα εξακολουθεί να βοηθά τον καθέναν από μας για να μάθει αυτά που πρέπει να κάνουμε στο σπιτικό και στην Εκκλησία.

Οι πνευματικές πηγές που χρειαζόμαστε

Οι ευθύνες μας να μάθουμε και να κατανοήσουμε τη διδαχή του σχεδίου, να στηρίζουμε και να είμαστε παραδείγματα ενάρετου γάμου και να διδάσκουμε τις σωστές αρχές στο σπίτι και στην Εκκλησία, μπορεί να μας κάνει να αναρωτιόμαστε αν είμαστε άξιοι για το έργο αυτό. Είμαστε συνηθισμένοι άνθρωποι που πρέπει να ολοκληρώσουμε ένα ιδιαίτερα σημαντικό έργο.

Πριν από πολλά χρόνια, η αδελφή Μπέντναρ κι εγώ προσπαθούσαμε να καλύψουμε τις αμέτρητες ανταγωνιστικές απαιτήσεις μιας νέας και δραστήριας οικογένειας – και τις ευθύνες στην Εκκλησία, της καριέρας μας και στην κοινότητα. Ένα βράδυ που τα παιδιά είχαν πέσει για ύπνο, μιλήσαμε αρκετή ώρα για το πόσο αποτελεσματικοί

Μια από τις υπέρτατες ευθύνες μας είναι να βοηθάμε τους νέους άνδρες και τις νέες γυναίκες να μάθουν και να προετοιμαστούν για τον ενάρετο γάμο μέσω του προσωπικού παραδείγματός μας.

ήμασταν ως προς όλες αυτές τις σημαντικές προτεραιότητές μας. Καταλάβαμε πως δε θα λαβαίναμε τις υπεσχημένες ευλογίες στην αιωνιότητα, αν δεν τιμούσαμε πληρέστερα τη διαθήκη που είχαμε συνάψει στη θνητότητα. Αποφασίσαμε μαζί να πράξουμε και να είμαστε καλύτεροι ως σύζυγοι. Το μάθημα που μάθαμε πριν από τόσα πολλά χρόνια, έφερε μια τρομακτική αλλαγή στο γάμο μας.

Η γλυκιά και απλή διδαχή του σχεδίου ευδαιμονίας προσφέρει πολύτιμη αιώνια προοπτική και μας βοηθά να καταλάβουμε τη σπουδαιότητα του παντοτινού γάμου. Έχουμε ευλογηθεί με όλες τις πνευματικές πηγές που χρειαζόμαστε. Έχουμε την πληρότητα της διδαχής του Ιησού Χριστού. Έχουμε το Άγιο Πνεύμα και την αποκάλυψη. Έχουμε σωτήριες διατάξεις, διαθήκες και ναούς. Έχουμε την ιεροσύνη και τους προφήτες. Έχουμε τις άγιες γραφές και τη δύναμη του λόγου

του Θεού. Και έχουμε την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Δίνω μαρτυρία ότι έχουμε ευλογηθεί με όλες τις πνευματικές πηγές που χρειαζόμαστε για να μάθουμε σχετικά, να διδάξουμε, να ενδυναμώσουμε και να υπερασπιστούμε τον ενάρετο γάμο – και πως πράγματι μπορούμε να ζήσουμε μαζί ευτυχισμένοι ως σύζυγοι και ως οικογένειες στην αιωνιότητα. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Επιστολή Πρώτης Προεδρίας, 11 Φεβρ. 1999. Βλέπε *Λιαχόνα*, Δεκ. 1999, 1.
2. «Η οικογένεια: Μια επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Λιαχόνα*, Οκτ. 2004, 49.
3. *Λιαχόνα*, Οκτ. 2004, 49.
4. *Λιαχόνα*, Οκτ. 2004, 49.
5. *Λιαχόνα*, Οκτ. 2004, 49.
6. *Λιαχόνα*, Οκτ. 2004, 49.
7. *Autobiography of Parley P. Pratt*, επιμέλεια υπό Parley P. Pratt Jr. (1938), 297-98.

Μια επίσημη υποχρέωση να αγαπάμε και να φροντίζουμε ο ένας τον άλλο

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜ ΠΕΡΙ

της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Ζυγίζοντας τις υποχρεώσεις μας

Το θέμα που μου έχει ανατεθεί είναι η ακόλουθη πρόταση από την επίσημη διακήρυξη για την οικογένεια: «Οι σύζυγοι έχουν την ιερή υποχρέωση να αγαπούν και να φροντίζουν τόσο ο ένας τον άλλο όσο και τα παιδιά αυτών»¹. Θα ήθελα να προσεγγίσω αυτό το θέμα με έναν πολύ διαφορετικό τρόπο από αυτούς που συνηθίζονται σε μια εκπαιδευτική συγκέντρωση. Δεν θα παραθέσω πολύ

από εγχειρίδια, αντιθέτως, θέλω να σας μιλήσω καρδιά προς καρδιά για την υπηρετήσή σας στο βασίλειο του Πατέρα μας στους Ουρανοί. Ο σκοπός είναι να δούμε αν μαζί μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα πώς να ισορροπήσουμε την υποχρέωσή μας να αγαπάμε και να φροντίζουμε τις οικογένειές μας με τις άλλες ειδικές κλήσεις που ο Πατέρας μας στους Ουρανοί μας έχει δώσει.

Καθώς οργανωνόταν η Εκκλησία στις 6 Απριλίου 1830, ο προφήτης Τζόζεφ Σμιθ έλαβε μια αποκάλυψη που έχει καταγραφεί ως τμήμα 21 του Διδαχί και Διαθήκης. Ένα μέρος της αποκάλυψης λέει:

«Ιδέστε, πρέπει να τηρείται ένα χρονικό ανάμεσά σας. Και σ' αυτό εσύ θα ονομαστείς βλέπων, μεταφραστής, προφήτης, απόστολος του Ιησού Χριστού, πρεσβύτερος της εκκλησίας μέσω του θελήματος του Θεού Πατέρα, και της χάριτος του Κυρίου σου Ιησού Χριστού,

»Αφού είσαι εμπνευσμένος από το Άγιο Πνεύμα να θέσεις το θεμέλιό της και να την αναπτύσσεις ώσπου να γίνει η πιο ιερή πίστη. ...

»Επομένως, εννοώντας την εκκλησία, πρέπει να δώσεις προσοχή σε όλα τα λόγια του και τις εντολές που θα σου δίνει καθώς τις λαβαίνει, βαδίζοντας με κάθε αγιότητα εμπρός μου.

»Γιατί το λόγο του θα τον λαβαίνετε σαν από το δικό μου στόμα, με όλη την υπομονή και πίστη» (Δ&Δ 21:1-2, 4-5).

Μεταξύ των πρώτων οδηγιών που δόθηκαν σε αυτή την προσφάτως οργανωμένη Εκκλησία ήταν να ακολουθήσουμε την έμπνευση και αποκάλυψη που έρχεται από τον Κύριο, μέσω του προφήτη Του, στο να εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας να οικοδομήσουμε το βασίλειό Του. Έχει υποσχεθεί να μας καθοδηγεί στην πορεία που πρέπει να είναι δική μας, να συνεχίσουμε σ' αυτό το μεγάλο έργο.

Η συμβουλή του Προφήτη

Νομίζω ότι ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι, ο τωρινός μας προφήτης, μας έδωσε το κλειδί στο να ισορροπήσουμε τις υποχρεώσεις μας σε μια προηγούμενη παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας, που έγινε στις 21 Ιουνίου 2003. Σε αυτή την εκπομπή δήλωσε:

«Δικό σας... είναι το προνόμιο να στέκεστε στην σκιά του Λυτρωτή του κόσμου καθώς προωθούμε το έργο του. Δική σας είναι η ευκαιρία να μιλήσετε για την ομορφιά του εξιλεωτικού αίματος του Κυρίου Ιησού Χριστού προς όφελος των γιων και των θυγατέρων Του. Θα μπορούσε να υπάρξει μεγαλύτερο προνόμιο από αυτό;

»Αγαλλιάζετε στο προνόμιο το οποίο είναι δικό σας. Η ευκαιρία δεν θα διαρκέσει για πάντα. Πολύ σύντομα θα υπάρχει μόνο η ανάμνηση της μεγάλης εμπειρίας που τώρα έχετε.

Σε όλες τις περιόδους της ιστορίας, ο Θεός έχει δώσει τον ουράνιο νόμο Του για να διασφαλίσει και να προστατεύσει την ιερή ένωση ανάμεσα σε συζύγους.

»Κανένας από εμάς δεν θα εκπληρώσει όλα αυτά που επιθυμεί. Όμως ως κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε. Είμαι πεπεισμένος ότι ο Λυτρωτής τότε θα πει, 'Εύγε, αγαθή δούλε, και πιστέ' (Κατά Ματθαίον 25:21)»².

Όπως θυμάστε, σε εκείνη την εκπομπή εξήγησε την τετραπλή μας ευθύνη. Η πρώτη εφαρμόζεται στο θέμα που αναφερόμαστε σε αυτή την εκπομπή. Δήλωσε:

«Πρώτον, είναι επιτακτική ανάγκη να μην παραμελείτε την οικογένειά σας. Τίποτα από όσα έχετε δεν είναι πιο πολύτιμο. Οι γυναίκες και τα παιδιά σας αξίζουν την προσοχή των ανδρών και πατέρων τους. Όταν όλα τελειώσουν, είναι αυτή την οικογενειακή σχέση που θα πάρουμε μαζί μας στην μετά θάνατο ζωή. Παραφράζοντας τα λόγια των γραφών, 'Τι θα ωφελήσει έναν άνθρωπο αν υπηρέτει πιστά την Εκκλησία και χάσει την οικογένειά του;' (Βλέπε Κατά Μάρκον 8:6)»³.

Αυτό υπήρξε ένα συνεχές μήνυμα από τους προφήτες μας από τις πρώτες ημέρες της οργάνωσης της Εκκλησίας. Το πιο σημαντικό μέρος για διδασκαλία του ευαγγελίου και της ηγεσίας είναι η οικογένεια και το σπίτι. Αν ακολουθήσουμε αυτές τις οδηγίες, θα δώσουμε αναθέσεις και θα σχεδιάσουμε προγράμματα, δραστηριότητες και μαθήματα, τα οποία θα συμπληρώνουν και θα υποστηρίζουν τις οικογένειές μας.

Θέτοντας τις σωστές προτεραιότητες

Ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιούμε τον χρόνο μας και κρατάμε τη ζωή μας σε ισορροπία είναι θεμελιώδης ως προς το πόσο καλά ανταποκρινόμαστε στις οικογενειακές ευθύνες μας και την υπηρεσία μας στην Εκκλησία. Πειθαρχήστε τον εαυτό σας στο να ακολουθήσετε τη συμβουλή του προφήτη που λέει πώς να βάλετε προτεραιότητες στο χρόνο σας.

Ο παντοπινός σύντροφός σας

Αρχίστε με το να συζητήσετε με τον παντοπινό σύντρόφό σας πόσο χρόνο χρειάζεστε μαζί για να ενδυναμώσετε τον γάμο σας, να δείξετε την αγάπη σας ο ένας για τον άλλον. Αυτή είναι η πρώτη σας προτεραιότητα.

Η Εκκλησία υπάρχει για να βοηθάει μεμονωμένα άτομα και οικογένειες να έλθουν προς τον Χριστό και να αποκτήσουν αιώνια ζωή. Η αιώνια ζωή είναι το μεγαλύτερο δώρο του Θεού στα τέκνα Του και αποκτάται μόνο μέσω μιας οικογενειακής σχέσης. Αυτή η σχέση πρέπει να αρχίσει με την ένωση μεταξύ άνδρα και γυναίκας, η οποία είναι ιερή για τον Κύριο και κάτι που δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν κάτι ασήμαντο. Η διαθήκη του γάμου είναι απαραίτητη στο σχέδιο του Κυρίου και το σκοπό για τον οποίο δημιούργησε τους ουρανοί και τη γη. Σε όλες τις περιόδους της ιστορίας, μας έχει δώσει τον ουράνιο νόμο Του για να ασφαλίσει και να

Η σημαντικότερη διδασκαλία που θα λάβουν ποτέ τα παιδιά θα πρέπει να προέλθει από τους γονείς τους.

προστατεύσει την άγια ένωση μεταξύ συζύγων.

Τα παιδιά σας

Δεύτερον, συλλογιστείτε τις πνευματικές ανάγκες των παιδιών σας. Πόσος χρόνος είναι απαραίτητος για να σιγουρευτείτε ότι είστε κοντά τους; Είναι ευθύνη σας να αφιερώνετε αρκετό χρόνο για να τα διδάξετε, γιατί η πιο σημαντική οδηγία που θα λάβουν ποτέ τα παιδιά πρέπει να έλθει από τους γονείς. Πρέπει να γνωρίζουμε τι διδάσκει η Εκκλησία στα παιδιά μας ώστε να είμαστε σε αρμονία με αυτή τη διδασκαλία στις οδηγίες μας στο κάθε παιδί. Για παράδειγμα, το φυλλάδιο, Για την ενδυνάμωση των νέων, παραθέτοντας την επίσημη διακήρυξη για την οικογένεια, δίνει στους νέους την εξής συμβουλή για την οικογένεια:

«Η ευτυχία στην οικογενειακή ζωή είναι πολύ πιο πιθανόν να επιτευχθεί όταν στηρίζεται πάνω στις διδασκαλίες του Κυρίου Ιησού Χριστού. Οι επιτυχημένοι γάμοι και οι επιτυχημένες οικογένειες εδραιώνονται και διατηρούνται με τις αρχές της πίστης, της προσευχής, της μετάνοιας, της συγχώ-

ρησης, του σεβασμού, της αγάπης, της συμπόνιας, της εργασίας και των ωφέλιμων ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων»⁴.

Το φυλλάδιο συνεχίζει:

«Το να είστε μέρος μίας οικογένειας είναι μία μεγάλη ευλογία. Η οικογένειά σας μπορεί να σας προσφέρει συντροφιά και ευτυχία, να σας βοηθά να μαθαίνετε σωστές αρχές σε μία στοργική ατμόσφαιρα και να σας βοηθήσει να προετοιμαστείτε για την αιώνια ζωή. Δεν είναι ίδιες όλες οι οικογένειες, αλλά κάθε μία είναι σημαντική για το σχέδιο του Ουράνιου Πατέρα.

»Κάντε αυτό που σας αναλογεί, για να προωθήσετε την ευτυχία στο σπίτι σας. Να είστε χαρούμενοι, χρήσιμοι και να σκέφτεστε τους άλλους. Πολλά προβλήματα στο σπίτι δημιουργούνται επειδή μέλη της οικογένειας μιλούν και δρουν εγωιστικά ή αγενώς. Να ενδιαφέρεστε για τις ανάγκες άλλων μελών της οικογένειας. Να αναζητάτε να είστε ειρηνοποιοί αντί να πειράζετε, να μαλώνετε και να τσακώνεστε. Να θυμάστε ότι η οικογένεια είναι η πιο ιερή ενότητα της Εκκλησίας»⁵.

Παρέχοντας τα αναγκαία για την οικογένειά σας

Η τρίτη προτεραιότητά μας είναι να παρέχουμε για την οικογενειακή μονάδα. Και πάλι από την επίσημη διακήρυξη για την οικογένεια:

«Βάσει του θείκου σχεδίου, οι πατέρες οφείλουν να ηγούνται των οικογενειών με αγάπη και αρετή, έχουν δε την ευθύνη να παρέχουν τα αναγκαία για τη ζωή και την προστασία των οικογενειών τους»⁶.

Πρέπει να διατηρούμε καλές δεξιότητες για να απασχολούμαστε με καλό μισθό. Σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο, πρέπει να διατηρούμαστε ενήμεροι, διαφορετικά οι δεξιότητές μας θα απαρχαιωθούν. Παρόλο που είμαστε απασχολημένοι με Εκκλησιαστικές αναθέσεις, δεν θα πρέπει να χάνουμε ευκαιρίες να αναπτύσσουμε και να βελτιώνουμε την ευημερία της οικογένειάς μας. Αυτό απαιτεί να επενδύσουμε αρκετό χρόνο και σκέψη στην προετοιμασία για το μέλλον.

Αυτή η συμβουλή εφαρμόζεται τόσο στις αδελφές, όσο και στους αδελφούς. Αν και η ευθύνη να παρέχουν για την οικογένεια ανήκει κυρίως στους πατέρες, η επίσημη διακήρυξη λέει ότι «αναπηρία, θάνατος ή άλλες περιστάσεις»⁷ μπορούν να απαιτήσουν από εσάς αδελφές να χρησιμοποιήσετε και να αναπτύξετε τις δεξιότητές σας για να βοηθήσετε να παρέχετε για την οικογένειά σας.

Υπηρετηση στην Εκκλησία

Η τέταρτη προτεραιότητα είναι η δέσμευσή μας στο χρόνο που περνάμε σε δραστηριότητες της Εκκλησίας. Οι οικογένειες των Τελευταίων Ημερών που είναι ενεργές, υπολογίζουν το χρόνο τους στην Εκκλησία και επιλέγουν στην οικογενειακή τους ζωή να βρουν χρόνο για αυτήν.

Οι ηγέτες πρέπει να είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι στις διαφορετικές οικογε-

νειακές καταστάσεις όταν δίνουν κλήσεις και δημιουργούν προσδοκίες. Οικογένειες με μικρά παιδιά στις οποίες και οι δύο γονείς έχουν απαιτητικές κλήσεις που τους κρατούν έξω από το σπίτι, είναι πιθανόν να νιώσουν ότι οι Εκκλησιαστικές δραστηριότητες επεμβαίνουν στην οικογενειακή τους ζωή. Οι ηγέτες της Εκκλησίας μπορούν να βοηθήσουν με το να αναγνωρίσουν και να ισχυροποιήσουν τις προσπάθειες των μελών να ισορροπήσουν την υπηρεσία τους στην Εκκλησία με τις ευθύνες τους στην οικογένεια.

Συμπεριλαμβάνοντας μέλη της οικογένειας

Υπάρχουν τρόποι να αυξήσουμε την σχέση μας με την οικογένειά μας καθώς υπηρετούμε στις κλήσεις μας της Εκκλησίας, περιλαμβάνοντας την οικογένειά μας, όταν είναι κατάλληλο, στην υπηρεσία μας. Αφήστε με απλώς να σας δώσω ένα προσωπικό παράδειγμα.

Ο πατέρας μου υπηρέτησε ως επίσκοπός μου κατά τη διάρκεια των πρώτων χρόνων της ζωής μου. Ήταν ένας απασχολημένος άνδρας με μια απαιτητική δουλειά ως δικηγόρος. Επίσης

Μπορούμε να διευρύνουμε τη συναστροφή μας με την οικογένειά μας, ενώ συγχρόνως υπηρετούμε στις κλήσεις μας στην Εκκλησία.

ήταν ενεργός σε κοινοτικές υποθέσεις και όταν του το ζητούσαν, ως δημόσιος ομιλητής. Και, φυσικά, ήταν πατέρας έξι παιδιών. Ήμουν πάντα ευγνώμων που ο πατέρας μου είχε σωστές προτεραιότητες. Η μητέρα ήταν πάντα η πρώτη του προτεραιότητα. Ήταν φανερό από τον τρόπο που της φερόταν. Αυτό συνέχιζε με μια πραγματική αφοσίωση σε κάθε ένα από τα παιδιά του.

Όταν ήμουν περίπου έξι χρονών, έλαβα ένα κόκκινο κάρο, ένα παιχνίδι για δώρο Χριστουγέννων, ακριβώς σαν αυτή τη μινιατούρα. Το μικρό κόκκινο κάρο αποδείχτηκε να είναι ένας πραγματικός δεσμός μεταξύ του πατέρα μου και εμένα. Στην απασχολημένη ζωή του, έβρισκε τρόπους να περιλαμβάνει την οικογένειά του στις δραστηριότητές του χωρίς αυτό να μειώνει την παραγωγικότητά του.

Περισσότερη από την υπηρεσία του ως επίσκοπος έγινε κατά τη διάρκεια του μεγάλου Κραχ, τη δεκαετία του 1930. Πολλά από τα μέλη του τομέα μας χρειάζονταν βοήθεια απεγνωσμένα. Ως επίσκοπός τους, είχε την ευθύνη να προσφέρει τα μέσα να συντηρήσουν τη ζωή τους.

Αυτό φάνηκε να ήταν μια καλή δραστηριότητα για έναν επίσκοπο, τον γιο του και ένα μικρό κόκκινο κάρο.

Ερχόμουν σπίτι από το σχολείο

και έβρισκα, στοιβαγμένα στο πλάι του γκαράζ, αλεύρι, ζάχαρη, σιτάρι και άλλα αγαθά. Ήξερα ότι εκείνο το βράδυ ο πατέρας μου και εγώ θα είχαμε μια ευκαιρία να είμαστε μαζί.

Όταν έφτανε σπίτι, το μικρό κόκκινο κάρο ήταν γεμάτο με προμήθειες για να τις πάμε σε μια οικογένεια. Οι δυο μας, περπατώντας και μιλώντας μαζί, θα εκπληρώναμε τη ανάθεσή μας του προγράμματος πρόνοιας, παραδίδοντας τα αγαθά σε αυτούς που είχαν ανάγκη.

Είχα την ευκαιρία να γνωρίσω προσωπικά από πρώτο χέρι την αγάπη και φροντίδα που ένας καλός ηγέτης ιεροσύνης είχε για τα μέλη του τομέα του. Και πιο σημαντικό ακόμη, είχα την ευκαιρία να περάσω πολύτιμο χρόνο με τον πατέρα μου.

Επικεντρωνόμενοι στις βασικές προτεραιότητες

Επιτρέψτε μου να σας προτρέψω να κάνετε αυτό που σας διδάξαμε στην πρώτη παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας. Σας υπενθυμίζουμε ότι όλες οι μονάδες της Εκκλησίας είναι σε διαφορετικές φάσεις ανάπτυξης και όλες οι μονάδες έχουν διαφορετικές ανάγκες. Όταν σχεδιάζουμε τα προγράμματα της Εκκλησίας μας, οι οικογένειες πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Και πάλι, σας υπενθυμίζουμε να μην βαρύνετε τα μέλη σας με περισσότερες από μια κλήσεις επιπρόσθετα της οικογενειακής διδασκαλίας ή των επισκεπτριών δασκαλισσών. Πειθαρχήστε τον εαυτό σας να προσκολληθεί στις βασικές προτεραιότητες και θα ξαφνιαστείτε με το πόσο η έμπνευση του Κυρίου θα σας καθοδηγεί καθώς συνεχίζετε στις ευθύνες σας να είστε υπηρέτες στο βασιλείο Του.

Το παράδειγμα του Σωτήρα

Ο Κύριος και Σωτήρας μας επιτέλεσε διακονία

προσωπικά στους ανθρώπους, εμπυχώνοντας τους καταπιεσμένους, δίνοντας ελπίδα στους απογοητευμένους και ψάχνοντας τους χαμένους. Με τα λόγια και τις πράξεις Του, έδειξε στους ανθρώπους ότι τους αγαπούσε, τους καταλάβαινε και τους εκτιμούσε. Αναγνώρισε την θεϊκή τους φύση και την αιώνια αξία κάθε ατόμου. Ακόμα και όταν καλούσε τους ανθρώπους προς μετάνοια, καταδικάζει την αμαρτία χωρίς να καταδικάζει τον αμαρτωλό.

Όπως ο Σωτήρας μας, ως ηγέτες της Εκκλησίας πρέπει να αγαπάμε τους ανθρώπους που υπηρετούμε, δείχνοντας έγνοια και ενδιαφέρον για κάθε έναν ξεχωριστά. Είθε ο Κύριος να μας ευλογήσει στις ιερές ευθύνες που μας έχει δώσει, είναι η προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. «Η οικογένεια: Μια επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Λιαγόνα*, Οκτ. 2004, 49.
2. «Αγγαλιάζοντας στο προνόμιο να υπηρετούμε», *Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας*, 21 Ιουνίου 2003, 24.
3. *Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας*, 21 Ιουνίου 2003, 22.
4. *Λιαγόνα*, Οκτ. 2004, 49.
5. *Για την ενδυνάμωση των νέων* (φυλλάδιο, 2001), 10.
6. *Λιαγόνα*, Οκτ. 2004, 49.
7. *Λιαγόνα*, Οκτ. 2004, 49.
8. *Family Guidebook* (Οδηγός για την οικογένεια) (2001), 1.

Το Family Guidebook (*Οδηγός για την οικογένεια*) (φυλλάδιο αρ. 31180) μπορείτε να το λάβετε από τα κέντρα διανομής της Εκκλησίας και από τα κέντρα υπηρετήσης.

Η πρωταρχική εστίαση της αποκαταστημένης Εκκλησίας είναι να διευκολύνει και να φέρει σε μας ευκαιρίες να βοηθήσουμε τον Κύριο στο έργο Του να πραγματοποιήσει την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου. Κάνουμε αυτό κυρίως με το να ενδυναμώνουμε οικογένειες. Σε μια εποχή ηθικού ξεπεσμού, πολιτικής αβεβαιότητας, διεθνούς αναταραχής και οικονομικής αστάθειας, η εστίασή μας στο να ενδυναμώνουμε και να σταθεροποιούμε οικογένειες πρέπει να τονιστεί και να μεγαλυνθεί. Ο ίδιος ο σκοπός της Εκκλησίας είναι να βοηθάει οικογένειες στο να αποκτήσουν σωτηρία και υπερύψωση στο αιώνιο βασίλειο των ουρανών.

Το Οδηγός για την οικογένεια

Αρκετά χρόνια πριν, εκδώσαμε αυτόν τον ειδικό Family Guidebook (Οδηγός για την οικογένεια). Έγινε για τη χρήση όλων των μελών, ειδικά αυτούς που είναι νεοφώτιστοι ή έχουν

περιορισμένη εμπειρία στην Εκκλησία. Σας ενθαρρύνουμε να το χρησιμοποιήσετε. Αρχίζει με μια δήλωση:

«Η οικογένεια είναι η βασική μονάδα της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και η πιο σημαντική κοινωνική μονάδα για τον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα. Ο Θεός έχει θεσπίσει τις οικογένειες για να φέρουν ευτυχία στα παιδιά Του, να μπορούν να μαθαίνουν τις σωστές αρχές μέσα σε μια στοργική ατμόσφαιρα και να προετοιμαστούν για την αιώνια ζωή.

»Το σπιτικό είναι ο καλύτερος χώρος για να διδαχθούν, να μάθουν και να εφαρμόσουν αρχές του ευαγγελίου»⁸.

Και πάλι, σας ενθαρρύνουμε να ανατρέχετε στις χρήσιμες διδασκαλίες αυτού του φυλλαδίου.

Οι γονείς έχουν ένα ιερό καθήκον

ΜΠΟΝΥ ΠΑΡΚΙΝ

Γενική Πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας

Οικογενειακές υποχρεώσεις

Αν θα μπορούσα να κάνω να συμβεί ένα πράγμα για τους γονείς και τους ηγέτες αυτής της Εκκλησίας, θα ήταν να αισθάνονταν την αγάπη του Κυρίου στη ζωή τους κάθε ημέρα καθώς φροντίζουν τα παιδιά του Επουράνιου Πατέρα. Μπορεί να μην είναι κάτι που λέω αυτό που αγγίζει την καρδιά σας, αλλά αυτό που σας ψιθυρίζει το Πνεύμα. Ακολουθήστε αυτές τις γλυκές προτροπές.

Θυμάμαι με μεγάλη ευκρίνεια τότε που δόθηκε η διακήρυξη για την οικογένεια: 23 Σεπτεμβρίου 1995. Καθόμουν στο Ταμπερνάκλ, κατά τη γενική συγκέντρωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Ο Πρόεδρος Χίνκλι ήταν ο τελικός ομιλητής. Παρουσίασε το, «Η οικογένεια: Μια επίσημη διακήρυξη προς όλο

τον κόσμο». Το εκκλησίασμα ήταν πολύ ήσυχο, αλλά υπήρχε επίσης μία αίσθηση ενθουσιασμού, μία αντίδραση του τύπου, «Ναι – χρειαζόμαστε βοήθεια για την οικογένειά μας!»

Θυμάμαι ότι αισθανόμουν ότι ήταν τόσο σωστή [η διακήρυξη]. Δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά μου. Καθώς κοίταξα τις αδελφές που κάθονταν κοντά μου, φαινόταν ότι βίωναν παρόμοια συναισθήματα. Υπήρχαν τόσα πολλά στη διακήρυξη, που δεν μπορούσα να περιμένω για να αποκτήσω ένα αντίτυπο και να τη μελετήσω. Η διακήρυξη επιβεβαιώνει την αξιοπρέπεια των γυναικών. Και ήταν σημαντικό ότι δόθηκε για πρώτη φορά στις γυναίκες της Εκκλησίας κατά τη γενική συγκέντρωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας – ξέρω ότι ο Πρόεδρος Χίνκλι εκτιμά τις γυναίκες.

Είμαστε όλοι εδώ ως ηγέτες της Εκκλησίας. Είμαστε απασχολημένοι. Αλλά πρέπει να θυμάμαι –όπως κι εσείς– ότι η πρώτη μας ευθύνη είναι προς τη δική μας οικογένεια. Θυμηθείτε, είναι μία εκ των λίγων ευλογιών που παίρνουμε μαζί μας στην αιωνιότητα!¹ Ο Νιούελ Ουίτνυ ήταν επίσκοπος στην αρχική Εκκλησία στο Κίρτλαντ. Όπως εσείς, επίσκοποι σήμερα, πρέπει να ήταν πολύ απασχολημένος κάνοντας πολλά καλά πράγματα. Αλλά επιτιμήθηκε από τον Κύριο και προστάχθηκε να «βάλει σε τάξη την οικογένειά του...» (Δ&Δ

93:50. Η πλάγια γραφή προστέθηκε). Αδελφές και αδελφοί, αυτή η συμβουλή ισχύει για όλους μας.

Πολλοί από εσάς είστε γονείς ή παππούδες ή μπορεί να γίνετε κάποια ημέρα. Αλλά παντρεμένοι ή όχι, είμαστε όλοι μέλη οικογενειών. Αφιερώστε ένα λεπτό και σκεφθείτε τη δική σας οικογένεια. Τι αγαπάτε σχετικά με αυτούς; Ένα πράγμα που αγαπάω σχετικά με τη δική μου οικογένεια είναι ότι αγαλλιώ που στους τέσσερις γιους μου αρέσει να είναι μαζί.

Ποια διδαχή για την οικογένεια διδάσκει η διακήρυξη; Θα ήθελα να εστιάσω την προσοχή μας σε μία παράγραφο: «Βάσει του θεϊκού σχεδίου, οι πατέρες οφείλουν να ηγούνται των οικογενειών με αγάπη και αρετή, έχουν δε την ευθύνη να παρέχουν τα αναγκαία για τη ζωή και την προστασία των οικογενειών τους. Οι μητέρες έχουν την πρωταρχική ευθύνη της ανατροφής των παιδιών. Στις ιερές αυτές υποχρεώσεις, οι δύο σύζυγοι είναι υποχρεωμένοι να βοηθούν εξίσου ο ένας τον άλλο, ως γονείς»².

Μου αρέσουν οι λέξεις, «βάσει του θεϊκού σχεδίου». Η γονική ιδιότητα είναι μέρος του θεϊκού σχεδίου του Επουράνιου Πατέρα μας για τα παιδιά Του. Ως γονείς, έχουμε θεϊκή ευθύνη να παρέχουμε τα αναγκαία, να προστατεύουμε και να γαλουχούμε την οικογένειά μας.

Πώς μπορούν αυτές οι κατευθυντήριες οδηγίες –να παρέχουμε τα αναγκαία, να προστατεύουμε και να γαλουχούμε– μας βοηθούν να μεγαλώνουμε ενάρετα παιδιά;

Να παρέχουμε

Η διακήρυξη λέει ότι οι γονείς παρέχουν «τα αναγκαία για τη ζωή». Αλλά ποια είναι αυτά τα αναγκαία; Ναι, είναι μία στέγη επάνω από το κεφάλι μας και φαγητό στο τραπέζι. Αλλά

όσο και πνευματικό. Προστατεύουμε όταν διδάσκουμε τα παιδιά μας ότι έχουν ουράνια αξία, όταν πηγαίνουμε στην εκκλησία ως οικογένεια, όταν έχουμε οικογενειακή βραδιά, όταν έχουμε οικογενειακή προσευχή, όταν μελετάμε τις γραφές μαζί. Αυτά όλα είναι απλά πράγματα, αλλά καταθέτω μαρτυρία σε σας ότι παρέχουν

δυνατή προστασία.

Η διακήρυξη διδάσκει ότι οι γονείς έχουν ένα ιερό καθήκον να προστατεύουν τα παιδιά τους. Η κακομεταχείριση μπορεί να είναι συναισθηματική, όπως μειώνοντας μία σύζυγο ή ένα παιδί, με το να τους συμπεριφέρεται ως ανάξιους, αρνούμενος να δώσει αγάπη και στοργή. Οι πατέρες δεν προστατεύουν την οικογένειά τους όταν δέρνουν ή χτυπούν τη σύζυγο ή τα παιδιά τους. Μία αδελφή από τη Δυτική Αφρική είπε ότι προτού προσχωρήσει στην Εκκλησία, ο πατέρας της έδερνε τη μητέρα της και τα παιδιά. «Τώρα», είπε, «μας φέρεται με σεβασμό και τρυφερότητα επειδή καταλαβαίνει ότι είμαστε παιδιά του Θεού».

Οι γονείς προστατεύουν τα παιδιά τους με το να γνωρίζουν την επιλογή τους στους φίλους τους. Μία έφηβη κοπέλα ήταν θυμωμένη όταν ο πατέρας της διετύπωσε αμφιβολίες σχετικά με τις βραδινές της δραστηριότητες. Ο πατέρας εξήγησε ότι η διακήρυξη έλεγε ότι έπρεπε να είναι προστάτης της οικογένειάς τους και ότι αγαπούσε την κόρη του και γι' αυτό ήθελε να είναι σίγουρος ότι εκείνη ήταν ασφαλής.

Πρέπει επίσης να προστατεύουμε τα παιδιά μας από την επιρροή των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Να γνωρίζετε τι βλέπουν τα παιδιά σας στην τηλεόραση, στον κινηματογράφο και στα σπίτια των φίλων τους. Αν έχετε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή σπίτι σας, βεβαιωθείτε ότι αποτελεί εργαλείο για εκείνα τα πράγματα τα οποία είναι «ενάρετ[α], ωραί[α], είτε καλής

ήταν η ανεξαρτησία - επειδή τον δίδαξε να

εργάζεται.

Η διαχείριση των οικονομικών μας επίσης μας βοηθά να είμαστε καλοί παροχείς. Ως γονείς, σχεδιάστε μαζί να ζείτε βάσει ενός προϋπολογισμού. Διδάξτε τα παιδιά σας τη διαφορά μεταξύ των επιθυμιών και των αναγκών. Μη θέτετε παράλογες οικονομικές απαιτήσεις στο σύζυγό σας. Όταν ο Πρόεδρος Χίνκλι μας συμβούλευσε να απαλλαγούμε από το χρέος, ένας πατέρας που γνωρίζω κάθισε με τα παντρεμένα παιδιά του και τα ρώτησε σχετικά με την οικονομική τους κατάσταση. Εξεπλάγη που ανακάλυψε ότι δύο από αυτά είχαν σοβαρό χρέος. Κατόπιν τα ρώτησε αν θα μπορούσε να τα βοηθήσει να κάνουν ένα σχέδιο.

Η μόρφωση και η εκπαίδευση καθιστούν τους γονείς ικανούς να παρέχουν για την οικογένειά τους. Ενθαρρύνετε τα παιδιά σας να αποκτήσουν όση μόρφωση μπορούν. Σε μερικές χώρες, οι νέοι άνθρωποι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για τα δάνεια του Ταμείου Συνεχούς Εκπαίδευσης επειδή δεν έχουν ολοκληρώσει τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Στο σημερινό κόσμο είναι τόσο σημαντικό για τους γονείς να συνεχίζουν να μαθαίνουν.

Να προστατεύουμε

Η δεύτερη κατευθυντήρια οδηγία περί της οποίας θα ήθελα να μιλήσω είναι να προστατεύουμε. Προστασία από τι; Από κακό - τόσο σωματικό,

χάρη στο σχέδιο του ευαγγελίου, γνωρίζουμε ότι υπάρχουν περισσότερα από αυτά. Περιλαμβάνουν δεξιότητες - τα πράγματα που διαμορφώνουν χαρακτήρα. Ας κοιτάξουμε μόνο μερικά.

Παρέχουμε τα αναγκαία για τα παιδιά μας καθώς τους διδάσκουμε πώς να εργάζονται. Επιτρέψτε μου να σας πω σχετικά με τον εγγονό μου, Τζέικομπ. Δεν ήθελε να πάει στο σχολείο. Η μητέρα του είχε προσπαθήσει τόσα πολλά πράγματα! Τελικά τον έβαλε να καθίσει και είπε, «Η δουλειά του μπαμπά είναι να πηγαίνει στην εργασία του και να κερδίζει χρήματα. Η δουλειά μου είναι να μένω σπίτι και να φροντίζω εσένα και τους αδελφούς σου και την αδελφή σου. Και η δουλειά σου, Τζέικομπ, είναι να πηγαίνεις σχολείο». Όταν ο Τζέικομπ κατάλαβε την αρχή, την αποδέχτηκε και πήγε σχολείο.

Διδάσκουμε, επίσης, τα παιδιά μας να εργάζονται με το να αναμένουμε από εκείνα να κάνουν μικροδουλειές και όπου ενδείκνυται, να εργάζονται εκτός σπιτιού. Βοηθάμε τα παιδιά μας να παρέχουν τα αναγκαία για τη ζωή τους με το να τους διδάσκουμε την αξία της εργασίας. Αρχίστε νωρίς! Ο σύζυγός μου λέει ότι το μεγαλύτερο δώρο που του έδωσε ο πατέρας του

φήμης είτε αξιέπαι[α]» (Άρθρα της Πίστης 1:13).

Είμαστε προστατευμένοι καθώς ακολουθούμε τον ζωντανό προφήτη. Πώς έχετε προστατευθεί ως οικογένεια με το να ακολουθείτε τη συμβουλή του Προέδρου Χίνκλι να διαβάσετε το Βιβλίο του Μόρμον; Πρόσφατα έλαβα ένα σημείωμα από μία αδελφή στην Αγγλία. Έγραφε:

«Η οικογένειά μου έχει αγωνιστεί τον τελευταίο χρόνο με έναν πατέρα ο οποίος έχει επιλέξει να μην παρευρίσκεται στην εκκλησία πλέον. Υπήρξε ενεργό μέλος όλη του τη ζωή και ήταν σε επισκοπικές ηγεσίες. Η καρδιά μου έχει αναφωνήσει προς τον Κύριο περί του τι μπορώ να κάνω προκειμένου να μην αισθάνομαι δυσαρέσκεια και πικρία. Έχω οικογενειακή βραδιά και προσευχή από μόνη μου με τα παιδιά. Ενώ στο ναό αισθανόμουν την παρακίνηση, εξαιτίας της παράτρυνσης να διαβάσω το Βιβλίο του Μόρμον, να μη διαβάζω τις γραφές μόνη με τα παιδιά, αλλά να παίρνω τα παιδιά και τις γραφές και να πηγαίνω κοντά στο σύζυγό μου, όπου κι αν είναι στο σπίτι. Έτσι, πηγαίνουμε μαζί κάθε βράδυ στις 9:00 για να τον βρούμε. Διαβάζει μαζί μας – όχι στην αρχή, αλλά τώρα διαβά-

ζει. Έρχεται στην Εκκλησία, μας συναντά στην οικογενειακή βραδιά και ηγείται συζητήσεων για το ευαγγέλιο. Τα παιδιά μου ενεργούσαν για λογαριασμό του Κυρίου και μετέφεραν τα λόγια της λυτρωτικής αγάπης στο σύζυγό μου. Αυτό ήταν μία μεγάλη ευλογία για την οικογένειά μου».

Να γαλουχούμε

Η τρίτη και τελευταία κατευθυντήρια οδηγία είναι να γαλουχούμε. Με τι μοιάζει η γαλούχηση; Από τι διέπεται; Πώς ακούγεται; Η γαλούχηση μοιάζει, διέπεται από και ακούγεται σαν αυτήν τη γραφή: «Με την πειθώ, με μακροθυμία, με ηπιότητα και πραότητα, και με αγάπη γνήσια. Με καλοσύνη» (Δ&Δ 121:41-42). Επιτρέψτε μου να σας πω μερικά μόνο παραδείγματα.

Νομίζω ότι η γαλούχηση μοιάζει με την πειθάρχηση με αγάπη. Μία νέα μητέρα στα-

ματά το παιδί της όταν εκείνο δεν υπακούει. Βάζει τα χέρια της γύρω από το πρόσωπό του, κοιτάζοντάς το στα μάτια και λέει, «Άκουσε τα λόγια μου». Πρέπει να διδάσκουμε τα παιδιά μας να κάνουν συνετές επιλογές, αλλά δεν μπορούμε να αποσύρουμε τις συνέπειες των πράξεών τους. Θυμηθείτε, η βάση του σχεδίου του Επουράνιου Πατέρα μας είναι η ελευθεροβουλία.

Από τι διέπεται η γαλούχηση; Το μεγαλύτερο μέρος της διδασκαλίας και της διαμόρφωσης των σχέσεων στις

οικογένειες λαμβάνει χώρα σε αυτές τις απλές σύντομες, ασεχδίαστες στιγμές κατά την καθημερινή μας ρουτίνα. Το τραπέζι του δείπνου είναι ένα μέρος να συνδεθούμε ο ένας με τον άλλον, να μιλήσουμε για τις δραστη-

ριότητες της ημέρας μας, να ακούσουμε και να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον και ακόμα και να γελάσουμε μαζί. Γνωρίζω ότι το γέλιο ελαφρύνει το φορτίο. Αγαπητές μητέρες και πατέρες, να έχετε μία τακτική ώρα για γεύμα για τους ανθρώπους που αγαπάτε.

Έχετε τελειώσει με την γονική σας ιδιότητα όταν τα παιδιά σας μεγαλώσουν και είναι μόνα τους; Όχι, δεν τελειώνετε ποτέ. Αλλά είμαστε σε αυτήν την υπέροχη εργασία της δημιουργίας παντοτινών οικογενειών. Ενώ ο σύζυγός μου κι εγώ υπηρετούσαμε μία ιεραποστολή στην Αγγλία, ένας από τους γιους μας και η οικογένειά του ήλθαν να μας επισκεφθούν. Τον θυμάμαι να λέει, «Ηλθαμε επειδή χρειαζόταν να γαλουχηθούμε». Από την πρώτη στιγμή που γίνεσαι γονέας, είσαι πάντα γονέας. Αυτό δεν είναι υπέροχο; Καθώς τελείωσα να διαβάζω το Βιβλίο του Μόρμον το Δεκέμβριο, συνειδητοποίησα ότι ακόμη κι ο Μόρμον συμβούλεψε τον ενήλικο γιο του, Μορόνι: «Γιε μου, να είσαι πιστός στο Χριστό... είτε ο Χριστός να σε ανυψώσει... και η ευσπλαχνία και μακροθυμία του, και η ελπίδα της δόξας του και της αιώνιας ζωής να βρίσκονται στο νου σου για πάντα» (Μορόνι 9:25).

Πώς ακούγεται η γαλούχηση; Μερικές φορές είναι δύσκολο να πάρεις κάτι περισσότερο από μονολοκτικές απαντήσεις από έναν έφηβο. Να μία ερώτηση που βρήκα ότι είναι πάρα πολύ χρήσιμη στο να το αλλάξει αυτό: «Ποια είναι η μεγαλύτερη δυσκολία ή ο μεγαλύτερος αγώνας που έχεις τώρα;» Αυτή η ερώτηση ανοίγει την πόρτα για τους νέους να μοιραστούν πράγματα. Κι όταν το κάνουν, απλά ακούστε! Μην κρίνετε ούτε να συμβουλεύετε ούτε τίποτε άλλο. Απλά να ακούτε. Θα εκπλαγείτε με τη σύνδεση και τους δεσμούς που θα σχηματισθούν. Επίσκοποι και σύμβουλοι, αυτή η ίδια ερώτηση μπορεί να είναι δυνατή, καθώς έχετε συνέντευξη με τους νέους στον τομέα σας.

Η γαλούχηση ακούγεται σαν την οικογενειακή προσευχή. Μία από τις πιο διαρκείς αναμνήσεις από τον πατέρα μου είναι η γονυκλισία με τους αδελφούς μου και την αδελφή μου στο κρεβάτι των γονέων μου, στο μικρό τους δωμάτιο και να ακούω τον πατέρα μου να παρακαλεί τον Επουράνιο

Πατέρα να ευλογήσει τη μητέρα μας η οποία ήταν στο νοσοκομείο. Το ότι άκουγα τον πατέρα μου να ανοίγει την καρδιά του, με βοήθησε να μάθω ότι υπήρχε ένας Θεός στον ουρανό, ο οποίος ακούει. Να προσεύχεστε για τα παιδιά σας σχετικά με το έργο τους στο σχολείο και για την προστασία τους κατά τη διάρκεια της ημέρας. Τα παιδιά μας γνωρίζουν την αγάπη μας και τις προσδοκίες μας όταν μας ακούν να προσευχόμαστε για εκείνα.

Ενδυναμώνοντας τις οικογένειες

Ως ηγέτης, πώς ενδυναμώνεις και υποστηρίζεις τις οικογένειες εκείνων που υπηρετείς; Μπορείς να χρησιμοποιήσεις αυτές τις ίδιες κατευθυντήριες οδηγίες –να παρέχεις, να προστατεύεις και να γαλουχείς– για να ενδυναμώνεις τις οικογένειες του τομέα σου.

Οι ηγέτες υποστηρίζουν τους γονείς τιμώντας τους κι όχι παίρνοντας τη θέση των γονέων στη ζωή ενός παιδιού. Μπορείτε να είστε μέντορας, μπορείτε να μοιράζεστε όμοια ενδιαφέροντα, αλλά σεβαστείτε το πώς θέλουν οι γονείς να είναι τα πράγματα. Μία μητέρα είπε: «Μου φαινόταν συχνά ότι οι τελευταίοι άνθρωποι που οι έφηβοι γιοι μου ήθελαν να ακούσουν ήταν ο σύζυγός μου κι εγώ. Μερικές φορές, οι γιοι μου, υποκύπτοντας σε πίεση από συνομήλικους, δεν άκουγαν τι έλεγαν οι γονείς τους. Είμαι ευγνώμων για τους συνετούς ηγέτες της Εκκλησίας οι οποίοι έχουν συμβουλευθεί τους γιους μας. Ποτέ δεν ανέλαβαν το ρόλο μας ως γονείς. Άκουγαν, αλλά έδιναν υποστήριξη στην καθοδήγησή μας και τους κατεύθυναν πίσω σε μας».

Ως οικογένειες, έχουμε όλοι ανάγκες. Μόνο μερικά εγκάρδια λόγια για τις μητέρες που αποτελούν το μοναδικό γονέα: Επιτρέψτε μου να σας πω την ιστορία μίας μητέρας πέντε παιδιών, της οποίας ο σύζυγος είχε φύγει να πολεμήσει μακριά. Εξιστορεί:

«Όταν ο σύζυγός μου έφυγε στις αρχές Φεβρουαρίου, είχαμε τρία αξιόπιστα οχήματα. Εντούτοις, μέχρι το

Νοέμβριο είχαν χαλάσει και δεν μπορέσαμε να τα επισκευάσουμε. Τον ίδιο καιρό, ο 17χρονος γιος μου με πληροφόρησε ότι δε σχεδίαζε να υπηρετήσει μία ιεραποστολή, επειδή δεν ήταν σίγουρος ότι το ευαγγέλιο ήταν αληθινό. Αν υπήρχε ποτέ μία στιγμή στη ζωή μου που χρειαζόμουν τις ευλογίες της ιεροσύνης, ήταν τότε. Δε θυμάμαι όλες τις λεπτομέρειες ή το πότε και που, αλλά θυμάμαι σαφώς ότι έλαβα πάνω από μία ευλογία από στοργικούς φέροντες την ιεροσύνη, κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής. Πάντοτε γνωρίζα ότι μπορούσα να καλέσω τους οικογενειακούς δασκάλους μου και θα ήταν εδώ. Κανείς εκ των δύο δεν μπορούσε να επισκευάσει το ημιφορτηγό μου, αλλά μπορούσαν να μου δώσουν πολύ απαραίτητες για μένα ευλογίες της ιεροσύνης και βρήκαν κάποιον ο οποίος μπορούσε να επισκευάσει το αυτοκίνητο».

Οι αφοσιωμένοι οικογενειακοί δάσκαλοι βοήθησαν αυτήν την οικογένεια και μπορούν να βοηθήσουν όλες τις μονογονικές οικογένειες καθώς τις γνωρίζουν, αποκτούν την εμπιστοσύνη τους και προσφέρουν ευλογίες της ιεροσύνης. Επίσκοποι, ηγέτες ομάδων αρχιερέων, πρόεδροι απαρτίας πρεσβυτέρων, αυτές οι μητέρες χρειάζονται τις ευλογίες της ιεροσύνης στο σπίτι τους, καθώς επίσης και οι αξιοθαύμαστες ανύπανδρες αδελφές μας.

Ο Πρόεδρος Χίνκλι προειδοποίησε σχετικά με την «αργή κηλίδα του κόσμου» 10 χρόνια πριν, όταν εξεδόθη η διακήρυξη. Αυτή η προφητική δήλωση επαναβεβαιώνει τα του Κυρίου «πρότυπα, τις διδαχές και τις πρακτικές αναφορικά με την οικογένεια»³. Εν αντιθέσει, ο κόσμος προσπαθεί να υπαγορεύσει τους ρόλους των γυναικών και της μητρότητας. Λέγεται στις γυναίκες σήμερα ότι χρειάζονται μία ακμάζουσα σταδιοδρομία, να ανήκουν σε οργανώσεις και αν έχουν τα μέσα, παιδιά. Ο τιμημένος ρόλος της μητέρας ολοένα τίθεται εκτός μόδας. Επιτρέψτε μου να διευκρινίσω αυτό: δεν πρέπει να επιτρέ-

Οι ηγέτες στηρίζουν τους γονείς τιμώντας τους κι όχι παίρνοντας τη θέση τους στη ζωή ενός παιδιού.

φουμε στον κόσμο να απεμπολήσουμε αυτό που γνωρίζουμε ότι μας έχει δοθεί βάσει του θείκου σχεδίου.

Αδελφές, επιτρέψτε μου να μιλήσω απευθείας σε σας για λίγα μόνο λεπτά. Ως μέλη της Ανακουφιστικής Εταιρείας της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, είναι ευλογία μας και ευθύνη μας να γαλουχήσουμε και να υποστηρίξουμε την οικογενειακή μονάδα. Όλοι ανήκουν σε μία οικογένεια και κάθε οικογένεια χρειάζεται να ενδυναμώνεται και να προστατεύεται.

Η μεγαλύτερη βοήθεια μου στο να γίνω νοικοκυρά ήλθε πρώτα από τη μητέρα μου και τη γιαγιά μου και στη συνέχεια από τις αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας στους διαφορετικούς τομείς όπου ζήσαμε. Απέκτησα δεξιότητες. Είδα διαμορφωμένη τη χαρά που προερχόταν από τη δημιουργία ενός σπιτικού όπου οι άλλοι θέλουν να είναι εκεί. Σε ισχύ από τον Ιανουάριο του 2006, υπάρχουν νέες κατευθυντήριες οδηγίες για οικιακές, οικογενειακές και προσωπικής βελτίωσης συγκεντρώσεις και δραστηριότητες. Παρέχουν αυξημένη ευελιξία προκειμένου να συμμετάσχουν όλες οι αδελφές στην Ανακουφιστική Εταιρεία.

Τώρα, ηγέτιδες της Ανακουφιστικής Εταιρείας, βεβαιωθείτε ότι οι συγκεντρώσεις και οι δραστηριότητες που σχεδιάζετε θα ενδυναμώσουν το σπιτικό όλων των αδελφών σας.

Η επίσκεψη δασκαλιστών είναι ένας άλλος τρόπος για να υποστηρίξετε την οικογένεια. Ελπίζω ότι όλες σας έχετε την ευκαιρία να είστε επισκέπτριες δασκάλες. Οι επισκέπτριες δασκάλες δεν ενδυναμώνουν μόνο μία αδελφή πνευματικώς, αλλά βρίσκονται σε μία μοναδική θέση να γαλουχούν και να υπολογίζουν τις ανάγκες. Ηγέτιδες της Ανακουφιστικής Εταιρείας, να δράσετε για να αποτρέψετε σοβαρά προβλήματα στις συγκεντρώσεις επιτροπής πρόνοιας και αναφέρετε πνευματικές και υλικές ανάγκες που προσδιορίστηκαν από τις επισκέπτριες δασκάλες.

Η αγνή αγάπη του Χριστού

Για όσες από εσάς είστε παντρεμένες, σκεφθείτε το παρελθόν. Τι σας έκανε να ερωτευθείτε το σύζυγό σας; Η θύμηση αυτού μπορεί να σας δώσει μία καρδιά που συγχωρεί. Εκφράστε την αγάπη σας ο ένας με τον άλλον. Μία σύζυγος μπορεί να κάνει τη διαφορά στη ζωή του συζύγου της καθώς εκείνη χτίζει την αυτοπεποίθηση εκεί-

νου. Ένας σύζυγος μπορεί να λαμπρύνει ακόμη και την πιο σκοτεινή ημέρα με δύο απλές λέξεις: «Σε αγαπάω». Ένα από τα σπουδαιότερα δώρα που μπορούν να δώσουν οι γονείς στα παιδιά τους είναι να τους δείξουν ότι αγαπούν ο ένας τον άλλον.

Ο ρόλος μας ως γονείς στην ανατροφή ενάρετων παιδιών είναι να παρέχουμε, να προστατεύουμε και να γαλουχούμε και το κάνουμε αυτό εξίσου ως γονείς. Κάνουμε το ίδιο ως ηγέτες. Το να είσαι ηγέτης είναι δύσκολο έργο. Το να είσαι γονέας είναι δύσκολο έργο. Αποθαρρυνόμαστε, αλλά απλά συνεχίζουμε. Νομίζω ότι μαθαίνουμε τόσα πολλά σχετικά με την αγνή αγάπη του Χριστού στην οικογένειά μας και μέσω της υπηρεσίας στην Εκκλησία.

Ως γονείς και ηγέτες χρειάζεται να δώσουμε στα παιδιά μας την αγάπη που ο Επουράνιος Πατέρας δίνει σε μας. Στο Μορόνι 8:17 διαβάζουμε, «Είμαι γεμάτος αγάπη, που είναι παντοτινή αγάπη». Προσθέστε σε αυτά τα λόγια του Κυρίου: «Να ντύνεστε με το δεσμό της αγάπης, σαν με μανδύα, ο οποίος είναι ο δεσμός της τελειότητας και της ειρήνης» (Δ&Δ 88:125). Σας προσκαλώ, σε όλες τις συνδιαλλαγές σας να φορέσετε το μανδύα της χριστιανικής αγάπης, να περιτυλίξετε την οικογένειά σας με την αγνή αγάπη του Χριστού.

Ως οικογένειες και ως ηγέτες, είθε να σας ευλογήσει ο Κύριος να περιβάλετε αυτούς που αγαπάτε με το μανδύα της χριστιανικής αγάπης, ώστε όλοι μας να μπορέσουμε να επιστρέψουμε στην παρουσία του Πατέρα μας στους Ουρανούς και να ζήσουμε μαζί Του, μαζί για πάντα. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Gordon B. Hinckley, "Rejoicing in the Privilege to Serve", *Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας*, 21 Ιουνίου 2003, 22.
2. «Η οικογένεια: Μια επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Λιαχόνα*, Οκτ. 2004, 49.
3. "Stand Strong against the Wiles of the World," *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 100.

Επουράνια σπιτικά, παντοτινές οικογένειες

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΜΑΣ ΜΟΝΣΟΝ

Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

Οικοδομώντας ένα παντοτινό σπιτικό

Με πνεύμα ταπεινοφροσύνης αντιπροσωπεύω την Πρώτη Προεδρία ως τελικός ομιλητής για αυτήν τη συγκέντρωση. Έχουμε εμπνευστεί και εξυψωθεί πνευματικώς από τα σχόλια του Πρεσβυτέρου Μπέντναρ, του Πρεσβυτέρου Πέρι και της αδελφής Πάρκιν. Οι σκέψεις μας έχουν επικεντρωθεί στο σπιτικό και την οικογένεια, καθώς μας έχει γίνει η υπενθύμιση ότι «το σπιτικό είναι η βάση μίας ενάρετης ζωής και κανένα άλλο μέσον δεν μπορεί να πάρει τη θέση του ούτε να εκπληρώσει τις ουσιαστικές λειτουργίες του»¹.

Το σπιτικό είναι πολύ περισσότερο από ένα σπίτι οικοδομημένο με ογκώδη

υλικά, τούβλα ή λίθο. Το σπιτικό είναι φτιαγμένο από αγάπη, θυσία και σεβασμό. Είμαστε υπεύθυνοι για το σπιτικό που οικοδομούμε. Θα πρέπει να οικοδομούμε συνετώς, επειδή η αιωνιότητα δεν είναι ένα μικρό ταξίδι. Θα υπάρχει νηνεμία και άνεμος, ηλιόφως και σκιές, χαρά και λύπη. Αλλά αν προσπαθήσουμε αληθινά, το σπιτικό μας μπορεί να αποτελέσει ένα μικρό μέρος των ουρανών εδώ, επάνω στη γη. Οι σκέψεις που κάνουμε, οι πράξεις που κάνουμε, η ζωή που ζούμε επηρεάζουν όχι μόνο την επιτυχία του επίγειου ταξιδιού μας, σημαδεύουν επίσης το δρόμο προς τους αιώνιους στόχους μας.

Μερικές οικογένειες Αγίων των Τελευταίων Ημερών αποτελούνται από τη μητέρα, τον πατέρα και τα παιδιά, όλοι στο σπιτικό, ενώ άλλες έχουν υπάρξει μάρτυρες μετά λύπης της απώλειας ενός, κατόπιν άλλου, στη συνέχεια άλλου εκ των μελών τους. Μερικές φορές ένα και μοναδικό άτομο αποτελεί μία οικογένεια. Όποια κι αν είναι η σύνθεσή της, η οικογένεια συνεχίζει – επειδή οι οικογένειες μπορούν να είναι παντοτινές.

Μπορούμε να μάθουμε από το μέγα αρχιτέκτονα – δηλαδή τον Κύριο. Μας έχει διδάξει πώς πρέπει να οικοδομούμε. Διακήρυξε, «Κάθε... σπίτι, που διαιρέθηκε σε αντιμαχόμενα μέρη, δε θα σταθεί» (Κατά Ματθαίον 12:25).

Αργότερα προειδοποίησε: «Ιδές, ο οίκος μου είναι οίκος τάξης... και όχι οίκος ακαταστασίας» (Δ&Δ 132:8).

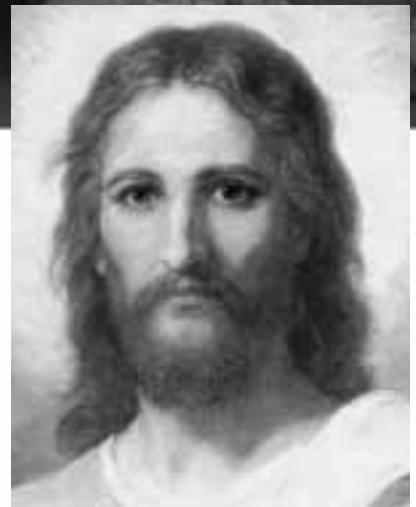
Σε αποκάλυψη που δόθηκε μέσω του Τζόζεφ Σμιθ στο Κίρτλαντ του Οχάιο, στις 27 Δεκεμβρίου 1832, ο Κύριος συμβούλευσε: «Μπείτε σε τάξη. Ετοιμάστε καθετί που είναι χρήσιμο. Και εδραιώστε έναν οίκο, έναν οίκο προσευχής, έναν οίκο νηστείας, έναν οίκο πίστης, έναν οίκο μάθησης, έναν οίκο δόξας, έναν οίκο τάξης, έναν οίκο του Θεού» (Δ&Δ 88:119. Βλέπε, επίσης, 109:8).

Πού θα μπορούσε κάποιος από εμάς να εντοπίσει ένα καταλληλότερο λεπτομερές σχέδιο δια του οποίου να μπορούσε συνετώς και καταλλήλως να οικοδομήσει; Ένα τέτοιο σπίτι θα κάλυπτε τον κώδικα δόμησης που σκιαγραφείται στο Κατά Ματθαίον, δηλαδή ένα σπίτι οικοδομημένο «επάνω στην πέτρα» (Κατά Ματθαίον 7:24, 25. Βλέπε, επίσης, Κατά Λουκάν 6:48, Νεφί Γ' 14:24, 25), ένα σπίτι ικανό να αντέχει στις βροχές της αντιξοότητας, τις πλημμύρες της αντίθεσης και τους ανέμους της αμφιβολίας πανταχού παρόντα στο μεταβαλλόμενο και δύσκολο κόσμο μας.

Κάποιος μπορεί να ερωτήσει, «Αλλά αυτή η αποκάλυψη σκόπευε να παρέχει καθοδήγηση για την κατασκευή ενός ναού. Έχει σήμερα ουσιαστική σημασία;»

Θα απαντούσα: «Δε διακήρυξε ο Απόστολος Παύλος, ‘Δεν ξέρετε ότι είστε ναός του Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας;’» (Προς Κορινθίους Α' 3:16).

Αφήστε τον Κύριο να είναι ο γενικός ανάδοχος για το σχέδιό μας δόμησης. Τότε ο καθένας από εμάς μπορεί να είναι υπερβολάβος υπεύθυνος για ένα ζωτικής σημασίας τμήμα του συνολικού σχεδίου. Όλοι μας, ως εκ τούτου,

**Ο Διδάσκαλος συμβούλευσε,
«Μπείτε σε τάξη. Ετοιμάστε καθετί που
είναι χρήσιμο. Και εδραιώστε έναν οίκο,
έναν οίκο προσευχής, έναν οίκο νηστείας,
έναν οίκο πίστης».**

είμαστε οικοδόμοι. Εκτός από το να οικοδομούμε το σπιτικό μας, έχουμε επίσης την ευθύνη να βοηθήσουμε την οικοδόμηση της βασιλείας του Θεού εδώ επάνω στη γη με το να υπηρετούμε πιστά και αποτελεσματικά στις κλήσεις μας στην Εκκλησία. Επιτρέψτε μου να σας προσφέρω κατευθυντήριες οδηγίες από το Θεό, μαθήματα από τη ζωή και μερικά σημεία να συλλογιστούμε καθώς αρχίζουμε να οικοδομούμε.

Γονατίστε για να προσευχηθείτε

«Έλπιζε στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, και μη επιστηρίζεσαι στη σύνεσή σου σε όλους τους δρόμους σου γνώριζε αυτόν, κι αυτός θα διευθύνει

τα διαβήματά σου» (Παροιμίες 3:5-6). Έτσι μίλησε ο συνετός Σολομών, υιός του Δαβίδ, βασιλεύς του Ισραήλ.

Σε αυτήν, την αμερικανική ήπειρο, ο Ιακώβ, ο αδελφός του Νεφί διακήρυξε: «Να προσβλέπετε στο Θεό με σταθερότητα νου, και να προσεύχεστε σ' αυτόν με υπέρτατη πίστη» (Ιακώβ 3:1).

Αυτή η ουράνια εμπνευσμένη συμβουλή φθάνει σε μας σήμερα σαν κρυσταλλένιο νερό σε μία ξηραμένη γη. Ζούμε σε ταραγμένη εποχή.

Μόλις μερικές γενεές πριν, κανείς δεν μπορούσε να φαντασθεί τον κόσμο στον οποίο ζούμε τώρα και τα προβλήματα που παρουσιάζει. Περιβαλλόμαστε από ανηθικότητα, πορνογραφία, βία, ναρκωτικά και

έναν μεγάλο αριθμό άλλων δεινών τα οποία ταλανίζουν τη σύγχρονη κοινωνία. Δική μας είναι η πρόκληση, δηλαδή η ευθύνη, όχι μόνο να τηρήσουμε τον εαυτό μας «αμόλυντο από τον κόσμο» (Ιακώβου 1:27), αλλά επίσης να καθοδηγήσουμε τα παιδιά μας και άλλους για τους οποίους φέρουμε ευθύνη με ασφάλεια μέσα από την τρικυμιώδη θάλασσα της αμαρτίας που μας περιβάλλει όλους, ώστε να μπορέσουμε μία ημέρα να επιστρέψουμε για να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Η εκπαίδευση της δικής μας οικογένειας απαιτεί την παρουσία μας, το χρόνο μας και τις καλύτερες προσπάθειές μας. Για να είμαστε αποτελεσματικοί στην εκπαίδευση, πρέπει να είμαστε πιστοί στο παράδειγμά μας προς τα μέλη της οικογένειάς μας και να διαθέτουμε προσωπικό χρόνο με κάθε μέλος, καθώς επίσης χρόνο για συμβουλή και καθοδήγηση.

Συχνά αισθανόμαστε συντετριμμένοι από το έργο ενώπιόν μας.

Εντούτοις, η βοήθεια είναι πάντα διαθέσιμη. Εκείνος ο οποίος γνωρίζει το καθένα εκ των τέκνων Του θα απαντήσει την ένθερμη και εγκάρδια προσευχή μας καθώς επιζητούμε βοήθεια στο να τα καθοδηγούμε. Μία τέτοια προσευχή θα επιλύσει περισσότερα προβλήματα, θα ανακουφίσει περισσότερο πόνο, θα αποτρέψει περισσότερες παραβάσεις και θα επιφέρει μεγαλύτερη ειρήνη και ικανοποίηση στην ανθρώπινη ψυχή από οιονδήποτε άλλον τρόπο.

Πέραν της ανάγκης μίας τέτοιας καθοδήγησης για τη δική μας οικογένεια, έχουμε κληθεί σε θέσεις όπου έχουμε ευθύνη για άλλους. Ως επίσκοπος ή σύμβουλος, ως ηγέτης απαρτίας ιεροσύνης ή ως ηγέτης βοηθητικής οργάνωσης, έχετε την ευκαιρία να κάνετε τη διαφορά στη ζωή των άλλων. Μπορεί να υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι προέρχονται από οικογένειες που είναι μερικοί μέλη της Εκκλησίας ή από οικογένειες που είναι λιγότερο ενεργά μέλη· μερικοί μπορεί να έχουν αποστραφεί των γονέων τους, αγνοώντας τις παρακλήσεις και τη συμβουλή τους. Θα μπορούσαμε κάλλιστα να είμαστε το όργανο στα χέρια του Κυρίου για να κάνουμε τη διαφορά στη ζωή ενός που βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση. Χωρίς την καθοδήγηση από τον Επουράνιο Πατέρα μας, εντούτοις, δεν μπορούμε να κάνουμε όλα όσα έχουμε κληθεί να κάνουμε. Μία τέτοια βοήθεια έρχεται μέσω της προσευχής.

Ένας διαπρεπής Αμερικανός δικαστής ερωτήθηκε τι θα μπορούσαμε εμείς, ως πολίτες των χωρών του κόσμου, να κάνουμε προκειμένου να μειώσουμε το έγκλημα και την ανυπακοή προς το νόμο και να φέρουμε ειρήνη και ικανοποίηση στη ζωή μας και τα έθνη μας. Απήντησε στοχαστικώς, «Θα πρότεινα την επιστροφή στην

παλιομοδίτικη πρακτική της οικογενειακής προσευχής».

Ως λαός, δεν είμαστε ευγνώμονες που η οικογενειακή προσευχή δεν είναι μία απαρχαιωμένη πρακτική σε μας; Υπάρχει ένα πραγματικό νόημα πίσω από το συχνά παρατεθέν απόφθεγμα, «Η οικογένεια που προσεύχεται μαζί, μένει μαζί».

Ο Ίδιος ο Κύριος εντέλλεται να έχουμε οικογενειακή προσευχή όταν είπε: «Να προσεύχεστε με τις οικογένειές σας προς τον Πατέρα, πάντοτε στο όνομά μου, ώστε οι γυναίκες σας και τα παιδιά σας να είναι ευλογημένα» (Νεφί Γ΄ 18:21).

Ως γονείς, ως δάσκαλοι και ως ηγέτες με οποιαδήποτε ιδιότητα, δεν έχουμε τη δυνατότητα να επιχειρήσουμε αυτό το πιθανώς επικίνδυνο ταξίδι μέσα στη θνητότητα χωρίς ουράνια βοήθεια να μας επικουρεί στην καθοδήγηση εκείνων για τους οποίους έχουμε ευθύνη.

Καθώς προσφέρουμε στο Θεό τις οικογενειακές προσευχές μας και τις προσωπικές προσευχές, ας το κάνουμε με πίστη και εμπιστοσύνη σε Εκείνον. Γονατίστε για να προσευχηθείτε.

Αποδεχθείτε το έργο να υπηρετήσετε

Για το παράδειγμά μας, στρεφόμεστε στη ζωή του Κυρίου. Σαν ένας ακτινοβόλος προβολέας καλοσύνης είναι η ζωή του Ιησού καθώς εκτέλεσε διακονία ανάμεσα στους ανθρώπους. Έδωσε δύναμη στα μέλη του ανάπηρου, όραση στα μάτια του τυφλού, ακοή στα αυτιά του κωφού και ζωή στο σώμα του νεκρού.

Οι παραβολές Του κηρύττουν δύναμη. Με τον καλό Σαμαρείτη, δίδαξε: «Αγάπα τον πλησίον σου» (βλέπε Κατά Λουκάν 10:30-35). Μέσω της καλοσύνης Του προς τη γυναίκα που συνελήφθη να διαπράττει μοιχεία, Εκείνος δίδαξε συμπονετική κατα-

νόηση (βλέπε Κατά Ιωάννην 8:3-11). Στην παραβολή του για τα τάλαντα, Εκείνος μας δίδαξε να βελτιωνόμαστε και να αγωνιζόμαστε για τελειότητα (βλέπε Κατά Ματθαίον 25:14-30). Κάλιστα θα μπορούσε να μας προετοιμάζει για το ρόλο μας στην οικοδόμηση μίας παντοτινής οικογένειας.

Ο καθένας/η καθεμία από εμάς –είτε είναι ηγέτης της ιεροσύνης είτε κατέχων υπεύθυνη θέση σε μία βοηθητική οργάνωση– έχει ευθύνη στην ιερή του/της κλήση. Έχουμε ξεχωριστεί για το έργο στο οποίο έχουμε κληθεί. Στο Διδαχή και Διαθήκες 107:99, ο Κύριος είπε, «Λοιπόν, τώρα κάθε άνθρωπος ας μάθει το καθήκον του, και ας ενεργεί στη θέση στην οποία έχει οριστεί, με κάθε επιμέλεια». Καθώς βοηθάμε να ευλογήσουμε και να ενδυναμώσουμε αυτούς για τους οποίους έχουμε ευθύνη στις κλήσεις μας στην Εκκλησία, στην ουσία, θα ευλογούμε και θα ενδυναμώνουμε τις οικογένειές τους. Έτσι, η υπηρεσία που τελούμε στην οικογένειά μας και τις κλήσεις μας στην Εκκλησία μπορούν να έχουν αιώνιες συνέπειες.

Πολλά χρόνια πριν, ως επίσκοπος σε έναν μεγάλο και ποικιλόμορφο τομέα με πάνω από χίλια μέλη που βρίσκεται στο κέντρο της Σωλτ Λέηκ Σίτυ, αντιμετώπισα πολλές δυσκολίες.

Ένα κυριακάτικο απόγευμα, έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον ιδιοκτήτη ενός φαρμακείου που βρισκόταν μέσα στα όρια του τομέα μας. Υπέδειξε ότι ωρρίτερα εκείνο το πρωί, ένα νεαρό αγόρι είχε έλθει στο κατάστημά του και είχε αγοράσει ένα παγωτό φρούτων με σιρόπι από το ψυγείο. Είχε πληρώσει για την αγορά με τα χρήματα που πήρε από ένα φάκελο και κατόπιν, όταν έφυγε, είχε ξεχάσει το φάκελο. Όταν ο ιδιοκτήτης είχε την ευκαιρία να τον εξετάσει, ανακάλυψε ότι ήταν ένας φάκελος προσφορών νηστείας με το όνομα και τον τηλεφωνικό αριθμό

του τομέα μας τυπωμένα επάνω. Καθώς μου περιέγραψε το αγόρι που ήταν στο κατάστημά του, αμέσως ανεγνώρισα το άτομο – ένας νεαρός διάκονος από τον τομέα μας, ο οποίος προερχόταν από μία λιγότερο ενεργή οικογένεια.

Η πρώτη μου αντίδραση ήταν αναστάτωση και απογοήτευση όταν σκέφθηκα ότι κάποιος από τους διακόνους μας έπαιρνε κεφάλαια από τις προσφορές νηστείας, τα οποία προορίζονταν για όσους ήταν σε ανάγκη και πήγαινε σε ένα κατάστημα την Κυριακή και αγόραζε ένα γλύκισμα με τα χρήματα. Αποφάσισα να επισκεφθώ το αγόρι εκείνο το απόγευμα προκειμένου να τον διδάξω σχετικά με τα ιερά κεφάλαια της Εκκλησίας και το καθήκον του ως διάκονος να συλλέγει και να προστατεύει αυτά τα κεφάλαια.

Καθώς οδηγούσα προς το σπίτι, προσέφερα μία σιωπηλή προσευχή για καθοδήγηση στο τι θα έπρεπε να πω για να διευθετήσω την κατάσταση. Έφθασα και χτύπησα την πόρτα. Την άνοιξε η μητέρα του αγοριού και προσκλήθηκα να πάω στο σαλόνι. Αν και το δωμάτιο ήταν μετά βίας φωτισμένο, μπορούσα να δω πόσο μικρό και σε ποια άσχημη κατάσταση ήταν. Τα μερικά κομμάτια έπιπλα ήταν φθαρμένα. Η ίδια η μητέρα έδειχνε εξαντλημένη.

Η αγανάκτησή μου για τις πράξεις του γιου της εκείνο το πρωί εξαφανίστηκαν από τις σκέψεις μου καθώς συνειδητοποίησα ότι υπήρχε μία οικογένεια σε πραγματική ανάγκη. Αισθάνθηκα εντυπωσιασμένος να ρωτήσω τη μητέρα αν υπήρχε καθόλου φαγητό στο σπίτι. Με δάκρυα παραδέχθηκε ότι δεν υπήρχε καθόλου. Μου είπε ότι ο σύζυγός της ήταν άνεργος για κάμποσο καιρό και ότι ήταν σε

απεγνωσμένη ανάγκη όχι μόνο για φαγητό, αλλά επίσης για χρήματα με τα οποία θα πλήρωναν το ενοίκιο, ώστε να μην τους έκαναν έξωση από το μικροσκοπικό σπίτι.

Ποτέ δεν ανέφερα το θέμα των εισφορών νηστείας, επειδή συνειδητοποίησα ότι το αγόρι πιθανότατα πεινούσε απεγνωσμένα όταν σταμάτησε στο φαρμακείο. Αντίθετα, αμέσως

Η υπηρεσία που προσφέρουμε στην οικογένειά μας και στις κλήσεις της Εκκλησίας μας, μπορούν να έχουν αιώνιες συνέπειες.

κανόνισα βοήθεια για την οικογένεια, ώστε να μπορούν να έχουν φαγητό να φάνε και ένα μέρος να ζήσουν. Επιπλέον, με τη βοήθεια των ηγετών της ιεροσύνης στον τομέα, μπορέσαμε να κανονίσουμε απασχόληση για το σύζυγο έτσι ώστε να μπορεί να παρέχει τα απαραίτητα για την οικογένειά του στο μέλλον.

Ως ηγέτες ιεροσύνης και βοηθητικών οργανώσεων, έχουμε το δικαίωμα στη βοήθεια του Κυρίου στο να μεγαλύνουμε τις κλήσεις μας και να εκπληρώσουμε τις ευθύνες μας. Αναζητήστε τη βοήθειά Του και όταν σας έλθει η έμπνευση, ενεργήστε σε αυτήν την έμπνευση σχετικά με το πού να πάτε, ποιον να δείτε, τι να πείτε και πώς να το πείτε. Μπορούμε να κάνουμε μία σκέψη ξανά και ξανά, αλλά μόνο όταν

ενεργούμε σε αυτήν τη σκέψη, ευλογούμε ανθρώπινες ζωές.

Είθε να είμαστε αληθινοί ποιμένες για όσους έχουμε ευθύνη. Ο Τζων Μίλτον έγραψε στο ποίημά του, “Lycidas”, «Τα πεινασμένα πρόβατα κοιτάζουν επάνω και δεν είναι ταϊσμένα» (στίχος 125). Ο Ίδιος ο Κύριος είπε στον Ιεζεκιήλ τον προφήτη, «Αλλοίμονο στους ποιμένες του Ισραήλ που... δε βόσκουν τα κοπάδια» (Ιεζεκιήλ 34:2-3).

Δική μας είναι η ευθύνη να φροντίζουμε τα κοπάδια, γιατί αυτά τα πολύτιμα πρόβατα, αυτοί οι τρυφεροί αμνοί βρίσκονται παντού – στο σπίτι στην οικογένειά μας, στο σπίτι της ευρύτερης οικογένειάς μας και μας περιμένουν στις κλήσεις μας στην Εκκλησία. Ο Ιησούς είναι το Παράδειγμά μας. Είπε, «Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας, και γνωρίζω τα πρόβατά μου» (Κατά Ιωάννην 10:14). Έχουμε μία ποιμενική ευθύνη. Είθε ο καθένας να αποδεχθεί το έργο να υπηρετήσει.

Επιδιώξτε να διασώσετε

Στο ταξίδι κατά μήκος του μονοπατιού της ζωής υπάρχουν απώλειες. Μερικοί αναχωρούν από τα σημάδια του δρόμου που οδηγούν στην αιώνια ζωή, μόνο για να ανακαλύψουν ότι η παράκαμψη που επιλέχθηκε οδηγεί τελικά σε ένα αδιέξοδο. Αδιαφορία, απερισκεψία, ιδιοτέλεια και αμαρτία έχουν επίσημο αποτέλεσμα στην αιώνια ζωή. Υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι, για ανεξήγητους λόγους, επιλέγουν ένα διαφορετικό τρόπο ζωής, αργότερα μαθαίνουν ότι έχουν ακολουθήσει τον πειρασμό που κατέληξε μόνο σε θλίψη και βάσανα.

Το 1995 η Πρώτη Προεδρία έδωσε σημασία σε αυτούς που είχαν παρεκκλίνει από το ποίμνιο του Χριστού και εξέδωσε μία ειδική δήλωση με τον

τίτλο, «Μία πρόσκληση να έλθετε πίσω». Το μήνυμα περιείχε αυτήν την έκκληση:

«Σε σας, οι οποίοι για οιονδήποτε λόγο έχετε βρεθεί εκτός της πλήρους συντροφεισης της Εκκλησίας, λέμε, ελάτε πίσω. Σας προσκαλούμε να επιστρέψετε και να γίνετε μέτοχοι της ευτυχίας που κάποτε γνωρίζατε. Θα βρείτε πολλά άτομα με απλωμένα τα χέρια για να σας καλωσορίσουν, να σας βοηθήσουν και να σας δώσουν παρηγοριά.

»Η Εκκλησία χρειάζεται τη δύναμη, την αγάπη, την πίστη και την αφοσίωσή σας. Η πορεία είναι σταθερή και βέβαιη με την οποία ένα άτομο μπορεί

να επιστρέψει προς τις πλήρεις ευλογίες της ιδιότητας ως μέλους στην Εκκλησία και είμαστε έτοιμοι για να υποδεχθούμε όλους όσους επιθυμούν να το κάνουν».

Ίσως μία συχνά επαναλαμβανόμενη σκηνή θα φέρει πιο κοντά στο σπίτι την προσωπική σας ευκαιρία για να επιδιώξετε να διασώσετε. Ας κοιτάξουμε σε μία οικογένεια με ένα γιο ονόματι Τζακ. Σε όλα τα πρώτα χρόνια της ζωής του Τζακ, εκείνος και ο πατέρας του είχαν πολλές, σοβαρές διαφωνίες. Μία ημέρα, όταν ήταν δεκαεπτά, είχαν μία ιδιαίτερος έντονη διαφωνία. Ο Τζακ είπε στον πατέρα

του, «Αυτή είναι η τελευταία σταγόνα στο ποτήρι που ξεχείλισε. Θα φύγω από το σπίτι και δε θα ξαναγυρίσω!» Πήγε στο δωμάτιό του και έφτιαξε μία βαλίτσα. Η μητέρα του τον παρακαλούσε να μείνει, αλλά ήταν πολύ θυμωμένος για να ακούσει. Την άφησε να κλαίει στην πόρτα.

Αφήνοντας την αυλή, ετοιμαζόταν να περάσει από την καγκελόπορτα, όταν άκουσε τον πατέρα του να του φωνάζει: «Τζακ, ξέρω ότι ένα μεγάλο μερίδιο του φταιξιματός του ότι φεύγεις, ανήκει σε μένα. Λυπάμαι αληθινά γι' αυτό. Θέλω να ξέρεις ότι αν ποτέ θελήσεις να επιστρέψεις σπίτι, θα είστε πάντοτε ευπρόσδεκτος. Και θα προσπαθήσω να είμαι καλύτερος πατέρας σε σένα. Θέλω να ξέρεις ότι σε αγαπάω και θα σε αγαπάω πάντοτε».

Ο Τζακ δεν είπε τίποτα, αλλά πήγε στη στάση λεωφορείου και αγόρασε ένα εισιτήριο για ένα μακρινό μέρος.

Καθώς κάθισε στο λεωφορείο, κοιτάζοντας τα χιλιόμετρα να περνάνε, οι σκέψεις του επέστρεψαν στα λόγια του πατέρα του. Αρχισε να συνειδητοποιεί πόσο πολύ θάρρος, πόση πολλή αγάπη απαιτούντο από τον πατέρα του για να πει ό,τι είχε πει. Ο μπαμπάς είχε ζητήσει συγγνώμη. Τον είχε προσκαλέσει και είχε πει τα λόγια που ηχούσαν στον καλοκαιρινό αέρα, «Σε αγαπάω».

Ο Τζακ ήξερε ότι η επόμενη κίνηση εξαρτιόταν από εκείνον. Συνειδητοποίησε ότι ο μόνος τρόπος που θα μπορούσε να βρει ποτέ ειρήνη με τον εαυτό του ήταν να επιδείξει προς τον πατέρα του το ίδιο είδος ωριμότητας, καλοσύνης και αγάπης που ο μπαμπάς είχε δείξει προς εκείνον. Ο Τζακ κατέβηκε από το λεωφορείο. Αγόρασε ένα εισιτήριο επιστροφής και άρχισε το ταξίδι προς το σπίτι.

Είθε να είμαστε αληθινοί ποιμένες εκείνων για τους οποίους έχουμε ευθύνη.

Έφθασε λίγο μετά τα μεσάνυχτα, μπήκε στο σπίτι και άναψε το φως. Εκεί, στην κουνιστή πολυθρόνα καθόταν ο πατέρας του, με το κεφάλι του κατεβασμένο. Καθώς κοίταξε επάνω και είδε τον Τζακ, σηκώθηκε από την καρέκλα όρμησαν στην αγκαλιά ο ένας του άλλου. Ο Τζακ είπε αργότερα, «Αυτά τα τελευταία χρόνια που ήμουν στο σπίτι, ήταν τα ευτυχέστερα της ζωής μου».

Να ένας πατέρας ο οποίος, καταπιέζοντας το εντονότατο συναίσθημα και χαλιναγωγώντας την υπερηφάνεια, επεδίωξε να διασώσει το γιο του προτού γίνει ένας από αυτόν τον απέραντο αριθμό των χαμένων ανθρώπων, αποτέλεσμα διασπασμένων οικογενειών και κατακερματισμένων σπιτικών. Η αγάπη ήταν η συνδετική ταινία, το θεραπευτικό βάλσαμο. Η αγάπη που τόσο συχνά την αισθανόμαστε, αλλά τόσο σπάνια την εκφράζουμε.

Από το Όρος Σινά ηχεί σαν κεραυτός στα αφτιά μας: «Τίμα τον πατέρα

σου και τη μητέρα σου» (Εξοδος 20:12). Και αργότερα, από τον ίδιο Θεό, η εντολή: «Να ζείτε ενωμένοι με αγάπη» (Δ&Δ 42:45).

Ακολουθώντας το παράδειγμα του Κυρίου

Γονατίστε για να προσευχηθείτε. Αποδεχθείτε το έργο να υπηρετήσετε. Επιδιώξτε να διασώσετε. Το καθένα είναι μία ζωτική σελίδα στο λεπτομερές σχέδιο του Θεού για να κάνει ένα σπίτι, σπιτικό και ένα σπιτικό, ουρανό.

Η ισορροπία είναι το κλειδί για μας στις ιερές και επίσημες ευθύνες μας στο σπίτι μας και τις κλήσεις της Εκκλησίας. Πρέπει να χρησιμοποιούμε σοφία, έμπνευση και ακλόνητη κρίση, καθώς φροντίζουμε την οικογένειά μας και εκπληρώνουμε τις κλήσεις μας στην Εκκλησία, επειδή το καθένα είναι ζωτικά σημαντικό. Δεν μπορούμε να παραμελήσουμε την οικογένειά μας δεν πρέπει να παραμελήσουμε τις κλήσεις μας στην Εκκλησία.

Ας οικοδομήσουμε με δεξιότητα, να μην εφαρμόζουμε τη μέθοδο της συντόμευσης και να ακολουθούμε το λεπτομερές σχέδιό Του. Τότε ο Κύριος, δηλαδή ο επιστάτης δόμησης, μπορεί να μας πει, όπως είπε όταν εμφανίστηκε στο Σολομώντα, έναν οικοδόμο μίας άλλης εποχής: «Αγίασα αυτόν τον οίκο, που έχτισες για να βάλω εκεί το όνομά μου παντοτινά και τα μάτια μου και η καρδιά μου θα είναι εκεί για πάντα» (Βασιλέων Α΄ 9:3). Τότε θα έχουμε επουράνια σπιτικά και παντοτινές οικογένειες και θα είμαστε σε θέση να βοηθήσουμε, να ενδυναμώσουμε και να ευλογήσουμε άλλες οικογένειες επίσης.

Προσεύχομαι ταπεινότατα και ειλικρινά ώστε αυτή η ευλογία να μπορεί να έλθει στον καθένα μας. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Επιστολή Πρώτης Προεδρίας, 11 Φεβρ. 1999. Βλέπε *Λιαγόνα*, Δεκ. 1999, 1.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

ΕΜΕΙΣ, Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΕΔΡΙΑ και το Συμβούλιο των Δώδεκα Αποστόλων της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, διακηρύττουμε πανηγυρικά ότι ο γάμος μεταξύ του άνδρα και της γυναίκας έχει οριστεί από το Θεό προς τους ανθρώπους και ότι η οικογένεια αποτελεί στοιχείο υψίστης σπουδαιότητας στο σχέδιο του Δημιουργού για το αιώνιο πεπρωμένο των παιδιών Του.

ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ, άρρενα και θήλεα, έχουν δημιουργηθεί κατά την εικόνα του Θεού. Ο κάθε άνθρωπος είναι ένας αγαπημένος γιος-πνεύμα ή κόρη-πνεύμα ουράνιων γονέων και, ως τέτοιος, διαθέτει μια θείκη φύση και ένα θείο πεπρωμένο. Το φύλο είναι ένα σπουδαιότατο χαρακτηριστικό της προγίνης, γήινης και αιώνιας ταυτότητας και σκοπού του κάθε ατόμου.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΓΙΝΗ ΖΩΗ, οι γιοι-πνεύματα και οι κόρες-πνεύματα γνώριζαν και λάτρευαν το Θεό ως τον Αιώνιο Πατέρα τους, εδέχθησαν δε το σχέδιό Του, βάσει του οποίου τα παιδιά Του θα μπορούσαν να αποκτήσουν ένα φυσικό σώμα από σάρκα και οστά, καθώς και γήινες εμπειρίες για να προαχθούν προς την τελείωση και τελικά να πραγματοποιήσουν το θείο πεπρωμένο τους ως κληρονόμοι της αιώνιας ζωής. Το αιώνιο σχέδιο της ευδαιμονίας καθιστά δυνατή την ύπαρξη των οικογενειακών σχέσεων και μετά θάνατον. Ιερές διατάξεις και διαθήκες, τελούμενες εντός των ιερών ναών, δίνουν τη δυνατότητα σε κάθε άνθρωπο να επιστρέψει στην παρουσία του Θεού, και στις οικογένειες να μείνουν ενωμένες στην αιωνιότητα.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝΤΟΛΗ, την οποία ο Θεός έδωσε στον Αδάμ και την Εύα αναφερόταν στη δυνατότητα την οποία είχαν ως σύζυγοι, να γίνουν γονείς. Διακηρύττουμε ότι η εντολή του Θεού προς τα παιδιά Του να πολλαπλασιασθούν και να κατακυριεύσουν την γη ισχύει και στο παρόν. Διακηρύττουμε περαιτέρω ότι ο Θεός έχει δώσει εντολή να χρησιμοποιούνται οι ιερές δυνάμεις της τεκνοποιίας μόνο μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας, που έχουν τελέσει νόμιμο γάμο ως σύζυγοι.

ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΥΜΕ ΟΤΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ της θνητής ζωής εδώ στην γη έχει θεϊκή προέλευση. Δίνουμε την διαβεβαίωση ότι η ζωή είναι ιερή και ότι έχει μεγίστη σημασία στο αιώνιο σχέδιο του Θεού.

ΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ έχουν την ιερή υποχρέωση να αγαπούν και να φροντίζουν τόσο ο ένας τον άλλο όσο και τα παιδιά αυτών. «Κληρονομία παρά του Κυρίου είναι τα τέκνα» (Ψαλμός 127:3). Οι γονείς έχουν ιερό καθήκον να αναθρέψουν τα

παιδιά τους με αγάπη και αρετή, να παρέχουν τα αναγκαία για την ικανοποίηση των σωματικών και ψυχικών τους αναγκών, να τα διδάξουν να αγαπούν και να υπηρετούν αλλήλους, να τηρούν τις εντολές του Θεού και να είναι νομοταγείς πολίτες, όπου και αν ζουν. Οι σύζυγοι -μητέρα και πατέρας- θα κληθούν να λογοδοτήσουν ενώπιον του Θεού εάν παραμελήσουν αυτές τους τις υποχρεώσεις.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ έχει δοθεί ως διάταξη από το Θεό. Ο γάμος μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας είναι πολύ σημαντικός για το αιώνιο σχέδιό Του. Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να γεννηθούν από γονείς, οι οποίοι έχουν νυμφευθεί, και να ανατραφούν από έναν πατέρα και μια μητέρα που τιμούν τον γαμήλιο όρκο τους εν πλήρει πίστη. Η ευτυχία της ζωής μέσα στην οικογένεια μπορεί να επιτευχθεί με μεγαλύτερη ευκολία όταν στηρίζεται στις διδαχές του Κυρίου Ιησού Χριστού. Οι επιτυχημένοι γάμοι και οι επιτυχημένες οικογένειες βασίζονται στις αρχές της πίστωσης, της προσευχής, της μετάνοιας, της συγχώρεσης, του σεβασμού, της αγάπης, της συμπόνιας, της εργασίας και των εποικοδομητικών ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων. Βάσει του θείου σχεδίου, οι πατέρες οφείλουν να ηγούνται των οικογενειών με αγάπη και αρετή, έχουν δε την ευθύνη να παρέχουν τα αναγκαία για τη ζωή και την προστασία των οικογενειών τους. Οι μητέρες έχουν την πρωταρχική ευθύνη της ανατροφής των παιδιών. Στις ιερές αυτές υποχρεώσεις, οι δύο σύζυγοι είναι υποχρεωμένοι να βοηθούν εξίσου ο ένας τον άλλο, ως γονείς. Αναπηρία, θάνατος ή άλλες περιστάσεις ίσως δημιουργήσουν την ανάγκη εφαρμογής των κανόνων αυτών από τον έναν μόνο γονέα. Ο ευρύτερος οικογενειακός κύκλος έχει την υποχρέωση της προσφοράς βοήθειας όταν οι περιστάσεις απαιτούν κάτι τέτοιο.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΟΥΜΕ ΟΣΟΥΣ ΠΑΡΑΒΑΙΝΟΥΝ διατάξεις αφορούσες την αγνότητα, βιαιοπραγούν επί των συζύγων ή των παιδιών τους ή δεν εκπληρώνουν τις οικογενειακές τους υποχρεώσεις, ότι κάποια ημέρα θα σταθούν ενώπιον του Θεού και θα δώσουν λόγο. Επίσης, προειδοποιούμε ότι η διάλυση της οικογένειας θα επιφέρει για τα άτομα, την κοινωνία και τα έθνη τις φοβερές καταστροφές, για τις οποίες έχουν μιλήσει οι αρχαίοι και σύγχρονοι προφήτες.

ΚΑΝΟΥΜΕ ΕΚΚΛΗΣΗ προς τους υπεύθυνους πολίτες και τους αξιωματούχους των κυβερνήσεων σε όλο τον κόσμο, να δημιουργήσουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την εφαρμογή αυτών των αρχών, οι οποίες υπάρχουν για να στηρίξουν και να ενδυναμώσουν την οικογένεια, ως θεμέλια μονάδα της κοινωνίας.

Η παρούσα διακήρυξη αναγνώστηκε από τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι ως μέρος του μηνύματός του στη Γενική Συνέλευση της Ανακουφιστικής Εταιρείας, η οποία έγινε στις 23 Σεπτεμβρίου 1995, στη Σωλτ Λέικ Σίτυ της Γιούτα.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

